உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ஞானரகசியக்.

குறவஞ்சி-ரூ.

இதில்

யோகம் ஞானம் வாதம் இம்மூன்றும் அதிக
யெளிதில் உணரும்பொருட்டு

ஸ்ரீமத்

ரக்திருநந்தர் சுவாமிகளால்
அருளிச்செய்தது

இஃது

மைசூர்-சாமுண்டேஸ்வரி மலையில்வசிக்கும்

ஸ்ரீமத்-யோகீஸ்வரர்

விரேந்திரசுவாமிகளின் விருப்பமும்

இன்னுஞ்சில சுவாமிகளின் விருப்பத்தின்படி

சென்னை-ரூளை

முனிசாமி முதலியார்

அவர்களது

முத்தமிழ்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

1895.

இதன் விலை - அணா-௪.

Registered Copy-Right.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ஞ்ஞானரகசியம்.

குறவஞ்சி - நூல்.

இநூல்

யோகம் ஞானம் வைத்தியம் இம்மூன்றும் அறிய
யெளிதில் உணருமபொருட்டு

ஸ்ரீமத்

ரச்திருநந்தர் சுவாமிகளால்
அருளிச்செய்தது

இஃது

மைசூர்-சாமுண்டீஸ்வரி மலையிலவசிக்கும்
ஸ்ரீமத்-யோகீஸ்வரர்
வீரேந்திரசுவாமிகளின விருப்பமும்
இராமலிங்கசுவாமிகளின விருப்பத்தின்படி
சென்னை-குன்றை

முனிசாமி முதலியார்

அவர்களது
முத்தமிழ்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

1895.

இதன் விலை - அணா - ௧.

உ

கடவுள்துணை.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் அச்சுக்கூடத்தாருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் இந்த மெய்ஞ்ஞானரகசியத்தை ம-ா-ா-ஸ்ரீ. இத்திருஞானாநந்தசுவாமிகளால் எழுதப்பட்டு சூளை-முனிசாமிமுதலியாரவர்களால் சகலசுதந்தரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு அச்சிட்டு ரிஜிஸ்தர்செய்திருப்பதால் மேற்படி மெய்ஞ்ஞானரகசியத்தை யாராவதொருவர் அச்சிடுவாராகில் 1867 ௵-த்து 25-வது ஆக்ட் 20-வது பிரிவு 6-வது உட்பிரிவின் விதிப்படி யான் கோரும் நஷ்டத்திற்கும் பினல்கோடு செக்ஷன் குற்றத்திற்கும் உத்திரவாதிகளாகவேண்டுமென்பதைக் கவனிப்பீர்களென்று மிகவுங் கோருகின்றனன்.

இப்படிக்கு.

☞ சூளை-முனிசாமிமுதலியார்.

உ

சிவமயம்.

இரத்தினநந்தர் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானரகசியக்.

குறவஞ்சி

அரிதிருபரமுமொன்றென்றரனுபதேசஞ்சாற்றச்
சரஹணபவமாஞ்செந்தூர்ச் சற்குருமீதிலிந்தப்
பரசிவரூபமானபதஞ்சலிகுறத்தைப்பாடக்
கருவினிலமூலாதாரக்கணபதிகாப்புத்தானே.

நிர்மலஸ்துதி.

கதிர்மதிவன்னிமூன்றாய் கதித்துமுச்சுடராய்நின்ற
பதிமதிமனமாஞ்சித்தம் பார்புத்தியறிவுக்கெல்லா
மதிபதியானமூலத் தரசனைப்புகழ்ந்துஞான
நிதிகுறவஞ்சிபாட நின்மலன்காப்புத்தானே.

பஞ்சபூதஸ்துதி.

நந்தியைப்பஞ்சபூத நடுமுகச்சாலைக்கோப்பாய்த்
தந்தியையணைந்துவாத்தூர்த் தலைவனைப்பாடியாட
உந்தியிற்கமலங்காப்பு ஒளிகதிர்மதியுங்காப்பு
முந்தியவேதநாதர் முனிவருங்காப்புத்தானே.

இதுவுமது.

அவ்வெனுமவ்வாயுந்தி அரியயன்றனக்குமெட்டாச்
சிவ்வெனும்பொருளைத்தேடித் தெளிந்துவேதாந்தம்பார்த்து
யவ்வெனுங்கமலத்துள்ளே யபிதங்களவிளைந்தாற்போல
பவ்வெனும்பிறப்பைநீக்கும் பனுவலைப்புகழ்ந்ததன்றே.

இதுவுமது.

அத்தியேனுற்றசிங்க மரிவட்டமறைபார்வைபர்தும்
பத்தியாயக்கூடிவாழும் பதிமதிபாததூர்க்காதி
முத்திவானருளுஞ்சோதி முக்கணன்பாதநாடிச்
சத்தியாங்குருவைத்தேடித் தமிழ்க்குறவஞ்சியாமே.

கும்பமுனிஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சினத்தவன்மனநினைத்தநற்பயன்றினைத்துணைப்பொழுத்துதனிலெய்துஞ், சனத்தமுடிச்சுரர்முனியர்கள்பணியத்தனத்தனநதனதனதனதனவென, உனற்கரும்புகழ்சதிக்கிசைந்திடவொன்னலர்திரிபுரமெரித்தநடனன், அனைத்துமொழிகளையருளியகும்பனகத்தியன்னிணையடிநினைமனனே. ௧

பிரணவவஸ்துவின்னதெனல்.

பிரமுளமலையாந்தோன்றிப் பிரணவத்தூடேநின்ற
சாமிருகுறத்தியாகத் தாபரஞ்சமயந்தன்னிற்
கருவெனுமறிவைக்காட்டிக் கைபெறுமெய்மைப்பார்க்க
பரமெனயிருந்தஞானப் பரகதிப்பேருண்டாமே. ௨

மூலாதாரஸ்துதி.

மூலமாம்விந்துநாத முனைநடுமுடிவினின்று
ஆலமுஞ்சூக்கமாகத் தோன்றியகுருவைப்போற்றி
பாலமாம்பரஞ்ஞானப் பகர்சூறவஞ்சிபாட
நீலமாக்கிரிபோற்றநந்தி நித்தனுங்காப்புத்தானே. ௩

விருத்தம்.

நாதமும்விந்துங்கூடி நானுமோருருவாய்த்தோன்றி
வேதமுங்கலையும்பார்த்து மேவியஞானத்துள்ளே
பாதமுமுடியுந்தேடிப் பருவத்திற்குருவைக்காண
நீதமுமறிந்துசீடன் னெறிதனைவிளம்பினேமே ௪

தேசாங்கஅகவல்.

மன்னியபுருவமனேன்மணியருளா
லுன்னியஞானத்துறுபொருளிதனைக்
கூட்டியெடுத்துக்குறவஞ்சியாகச்
சூட்டினேனடியேன்சூக்குமமோட்சங்
காட்டியகுருவின்கழலிணைத்துதிக்கும்
பாட்டினில்விரித்துப்பயனதுகூறச்
சிறியேனறியாச்செயலிதுவென்று
குறியாப்பொருப்பிற்குலவயத்துள்ள

வித்தகர்பாவலர்மெய்ஞ்ஞானரூபிகள்
ஏழையேன்புன்சொல்லிதுவெனக்குறித்துக்
கோழையேன்மொழியிற்குற்றமதுள்ளதை
கண்டுபிடிக்கினுங்கருவறிந்திசைப்பொருள்
சென்றுபிடிக்கினுஞ்சிவமதுவாகக்
கூறுவார்விட்டகுறைத்தவமுனிவ
ரோறுதாளிட்டதின்படமெனவே
சூட்டியஞானச்சுடர்மணியாத்தூர்
தாட்டியமாசற்குருசதாசிவமூர்த்தியை
வானவெளிதனில்மலர்ப்பதந்தேடத்
தான்வெளியானதலைவனைப்புகழ்ந்து
ஞானபதவியைநன்றாய்ப்பணிந்து
வானத்திருவொளிமலர்ப்பதம்போற்றி
நற்குருபாதங்காணவேண்டிச்
சொற்பரிமுறைகள்சொல்லவுந்தேடி
அல்லிநகரிலவதரித்துருவாய்ச்
சொல்லியஞானத்தொழிலுறுபார்க்க
கைமுறைதப்பிக்கருவிலுதித்துச்
செயமுறைவீழுவதேகமுமாகிய
நாரியர்மயக்காயநான்மிகத்திரிந்து
பிரியந்தன்னைவிடாதபடிக்கு
கட்டவும்வேண்டிக்கருத்தங்குறித்து
எட்டுவிண்டிசைக்குமெழுத்தறிந்தோதக்
கட்டுற்றவாசைவைக்கமலமறிந்து
ஒட்டும்படிக்குவுறுதியாய்ப்போற்றி
தீட்சைகுருவைத்தெண்டனிட்டென்று
மோட்சகுருவின்முறையிதுவென்று
காட்டுங்குருவைக்கருத்துணிந்து
நாட்டுமுறைதான்நான்காணவேண்டி
மகாதவஞ்செய்தமகாராஜனென்னும்
சுகாதீதஞானத்தொழில்கல்விநெறியான்
மூலக்கருத்துக்குமுத்திக்குஞ்சத்தி
காலைத்துதிக்குங்கதிர்குலத்தாசன்
அட்டகிரிகளசையாமற்சுற்றிச்
கட்டியநாகங்காத்திடுமெய்யான்
கொட்டாருசெம்பொற்குருநாடுடையான்

நாடோர்க்கருள்புரிகாசையம்பதியில்
புனைந்திருவுளப்போதகமாயம்
நினைந்திடுமுன்னேநிற்குமாரியான்
கார்மதமுறையுங்கரிதுருக்கொடியான்
சீரமுரமுரசொலிசெலித்திடுமாலையான்
பூமகளிருமகள்பொருந்துதவதத்தான்
சீர்மிழ்மந்திரஞ்செபிகருமெயக்குணத்தான்
சித்திரக்கிரீடஞ்சென்னியிற்றரித்து
பத்திரங்காளாம்பதுமமுன்கடங்
குண்டலங்காதிற்குருவட்டமழகியுந்
தெண்டமாத்திரைக்கோலுஞ்செங்கையிற்
பவுத்திரத்திருநீறலுப்பையுமயிரம்பும்
கலிக்கிரஞானக்கமலபுத்தகமுஞ்
சிவமாலிகையுஞ்சீர்பெறத்தரித்து
தவமாமுனிவர்தனைநருள்போன்று
சதாசிவபிரமந்தான்பரியேறிய
பதாகைகள்சூழப்பலர்தப்பாடக்
கட்டியங்கூறக்கரிதுரியாத்தூர்
ஓட்டியமுனிவரொளிவிடுஞ்செம்பொன்
வீதியிலாடவிளைந்துவருகையி
லாதியிபிரத்தினநதரிடம்
ஐயர்தான்வருகிறவமளிகள்கண்டு
மெய்யனைப்போற்றிமெல்லடிபணிய
வேணுமென்றுண்ணிமிகவிங்கிருக்கையில்
ஊனுமக்குகையிலொளிதருடசைவத்தான்
தன்னையுனணித்தானங்கிருக்கையில்
பின்னைப்பானுவின்பிறங்கொளியாகி
வேளெனுங்கமலம்விரிவுற்றிருக்க
காளகண்டன்கழலதையெண்ணி
கருத்திலுதித்துக்கழலிணைநாடி
வருத்தமதென்னுமனமதுகண்ணாய்ப்
பார்த்துப்பதத்தைப்பல்காற்றேடி

சேர்த்துப்பொருத்திசெங்கமலப்பதம்
யேத்தும்படிக்கியிருதயந்தனிலே
காத்தழும்பேறநின்றங்கிருக்கையில்
[illegible]சமறுத்துச்

சாற்றுமுறைகடாணினைந்திருக்கையில்
பாங்கிவந்ததுவும்பலகுறிசொல்ல
ஓங்கியகயிலைக்குறுகுறவஞ்சியை
அழைத்துவருகிறேனவள்குறிபார்த்துப்
பிழைத்திடவகைகள்பேசுவாளென்று
வஞ்சியைக்கூட்டிமாறுவந்ததுவு
மிஞ்சியசிங்கன்விரைந்துவந்ததுவு
மெல்லாப்பொருளுமெடுத்துயாணியம்ப
சொல்லாற்பெரியோர்துணைபதஞ்சரணே. ய

பஞ்சாட்சரமகிமை,

ஆமெனுமஞ்செழுத்தையனுதினநெஞ்சில்வைத்து
வோமெனும்பிரணவத்துளொடுங்கியமனத்தோனுகிற
ருமிதமிலலைகேளு சர்வமுஞ்சித்தியாகும்
நாமதுசொன்னேஞ்சோறி நலந்தரும்வித்தைதானே. கக

முடுகுவிருத்தம்.

மூந்தமலைக்குண்மூலமலை முடிவிலிருந்தமோனமெனு
மந்தமலைக்குளாசரியரொடுத்தாட்கொணடநாணமுதலாய்
வந்தமலைநடுவுறுகோணம்வாவியிலிருப்பதுகொடிகம்பஞ்
சொந்தமலையோசந்திரகிரிசொர்க்கமெனதுகாணியையே. கஉ

பிரதம-தீட்சாவிதி-குருமுனியருளியபடி

தனதந்தின தனதந்தின தனதந்தின தனன
தெனனதி னதிந்தன தனதந்தின தனன

நலமருவுமௌனிதனில்நாகரீகர்க்கெல்லாம்
நன்றாகவுங்காரபிந்ததனைநவில்வேன்
நிலமருவுமதின்மேலோரஞ்செழுத்துமூன்றும்
நின்றுபஞ்சகர்த்தர்களுமைவருந்தாணிதிலே
நலமானவரன்மாலுஞ்சிவகளையுமதிலே
நன்குமதிஒமென்றுதியானமதுசெய்ய
வித்தானபிறவியெல்லாமாசற்றேபோச்சு
விளம்பியதோர்பிரவியதுயவ்வளவேயாச்சு தனதந்தின கங

குலமறியதுலங்குகின்றபூரணஞ்சொலப்போமோ
குருமணிபோலொளிர்வானபூரணமதாச்சு
தனதானசூட்சமதைப்புகன்றிடநீகேளு
தாமென்றஅகரத்திலுகாரமதுகூட்டித்

தனித்துநின்றஓங்காரஞ்சுத்ததின்மேல்கட்டி
தருவானதின்கீழ்மகாரமதுவிட்டு
மகரத்தினடுவேறிஅகாரமதற்குள்ளே
மகத்தானஇரீங்காரமத்தியினிற்பூட்டே தனதந்திரு கச

ஏற்றியதோரோகையுயர்சூலமதுவிட்டு
என்மங்காள்சூலநடுசிங்கென்றுயரநாட்டு
வங்கென்றுவிருபுரமும்வைத்தாயேயானை
வளமானசூட்சமிதுவகமதாஞ்சூட்சம்
யங்கென்றபூரணமுமிதுவேதானச்சு
யகரின்றமந்திரமுமிதுவேதானச்சு
தங்குமேகாட்சரமுமெட்டெழுத்துமிதுதான்
தருவானவஞ்செழுத்துமிதுவேதானச்சு தனதந்திரு கரு

ஆதியென்றவொன்றெழுத்துமிதற்குள்ளேயாச்சு
அங்குதசதிட்சைகளுமிதற்குள்ளேயாச்சு
அண்டசராசரங்களெல்லாமிதற்குள்ளேயாச்சு
அன்னடையர்களிதனையல்லோவறையாமன்மைத்தார்
வார்சென்றவைம்பூதமியாவுமிதனுள்ளே
வாசமதியிரவியுமானதுமிதற்குள்ளே
காச்சென்றவண்டமொடுபுவனமெல்லாமிதிலே
கலந்துநின்றவாதியிதுகண்டுநீகொள்ளே தனதந்திரு கசு

கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைக்கர்மமெட்டிலாட
காண்பதித்துடன்பஞ்சாட்சரத்தில்பதியகர்மமாடும்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைப்பெரியோர்களெல்லாங்
காட்டினார்நாலதேதானுங்கண்டுங்காணுமற்றான்
கண்டுகொள்ளாறுமல்லவெம்மனனுமல்லப்பாரு
கருதிப்பார்ரவியுமல்லகருத்ததனுலுமைக்க
கண்டுகொள்ளுமுருவமொன்றுரூபாரூபமாக
கருத்தானபூரணத்தைக்கண்டுசொல்லிவிட்டேன் தனதந் கஎ

தியானதரு.

ஆதியென்றசுழிமுனையைதியானமதுசெய்து
அதின்பிறகுஅரிநமோநன்றாகவேணுமென்று
நீதியுடன்குருவாழ்கவென்றுநிதஞ்சொல்லி
நிரஞ்சனமாய்சற்குருவைக்காணவென்றேநம்பி

ஜோதியென்றகமலமதாமண்டத்துக்குமாதி
துலங்குகின்றதிபமதைத்தியானம்பண்ணி
ஓதியதோர்மந்திரந்நிற்குயிராகனின்ற
ஓமநமோகணபதிதன்பாதபங்கயம்போற்றே தனதந்தினு ௰அ

பாரையேசித்துடையமகிமைதனைக்கேளு
பதிவானவிபூதிதனையகங்கையில்வாங்கி
காரையேசற்குருவைத்தியானம்நீசெய்து
கருவானநோய்களுக்குக்கடாட்சணைநீசெய்ய
வீரையேகொண்டதொருநோய்களுக்குவெல்லாம்
விஷமுதலாய்தசையிலுள்ளபிணிகளெல்லாமோடும்
நேரையேநின்றபொருளொன்றதுவேசூட்சம்
நிட்சயமாய்நின்றபிணிதட்சணநீரும்பாரோ, தனதந்தினு ௧௯

விருத்தம்,

பெற்றவோங்காரமுன்னேசுழியினில்பிலத்தமோது
உத்தஉற்றதோர்வஸ்யமகாரனுமோங்காரமுன்னேவைக்கில்
நத்ததுமோகமாகுமருவும்ஐகாரஞ்சேரில்
சொத்ததுபேதமாகுநதொருத்துவகாரஞ்சேரில்
கற்றவர்கற்றதெல்லாங்கருத்தினுலாடிநிற்பார், ௨

மூலாதாரஸ்திதகணபதிபூஜாவிதி-தரு,

கேளையேஓம்ஸ்ரீகெங்கென்றுமேநீதான்
கெடியானமூலமதிற்கும்பாவாகனஞ்செய்து
வாளையேபழந்தேங்காயவல்கடலைதோசை
வளமானவிக்கினற்குபரிமளங்கள்சாத்தி
நாளையேமடமடங்கிதோத்திரமும்பண்ணி
நலமானவிக்கினனைப்பூசனைநீசெய்தால்
ஆளையேயுந்தனுக்குஆசிர்வாதமீவார்
ஐயேநீவிக்கினற்குஆதிபூசைசெய்யே தனதந்தினு ௨௧

சண்முகவர்பூஜாவிதி,

செய்யையேவிக்கினர்தன்பூசையதைச்சொன்னேன்
செயமானசண்முகவர்பூசைதனைக்கேளு
வையையேசங்வங்மங்சரஹணபவாவே
மாமானஅருநதத்திலபூசனைநீபண்ணு

மையையேபுஷ்பபரிமளங்கள்கொண்டுசாத்து
மானதமாந்தூபமைநைவேத்தியங்கள்காட்டு
கையையேகனகசபைதன்னிலேநீபூசி
கண்மணியாஞ்சண்முகனாகனவரங்கள்கேளே, தனதந் உஉ

கேளேயேவெண்வரமீந்திடுவார்பாரு
கெடியானசரவணரோமகத்தானதெய்வம்
வாளேயேவஞ்செழுத்தின்மகிமைதனைச்சொல்வேன்
வளமானஆறுவனைநெடுவேநீகிறி
ஆளேயேஆறுவனைகுறுக்கேதான்கிறு
அய்யேகேளிருபந்தனூரனைதானுமாச்சு
நாளேயேநமசிவயவென்றதிலேபோடு
நலமானநடுவணையைப்பிடித்ததிலேமாறு தனதந்தின உ௩

மாறையேதமபனச்சக்கரமிதுவேயாச்சு
மகத்தானஸ்தம்பனத்தினமகிமைபதுமெத்த
ஆரையேயறிவார்கள்ஸ்தம்பனத்தின்போக்கு
ஓயேயிஸ்தம்பனம்போலுண்டோவொருவித்தை
வாரையேவஞ்செழுத்தின்ஆண்பெண்பிரனுசொல்வேன
வளமானசிகாரதிலநகாரமதுவைநீ
நாரையேநகரத்தில்மகாரமதுவைத்து
நலமானவகரத்தில்சிகரமதுமாட்டே தனதந்தின உ௪

மாட்டையேமகாரமதில்யகரமதுமாட்டு
மய்யேகேள்யகரமதில்வகரமதுவைநீ
ஆட்டையேவஞ்செழுத்துக்காணும்பெண்ணுமிதுவே
அனைதோரும்சேதனைபலனுகவேமாட்டு
வாட்டையேயிப்பிசேந்தானில்லாமற்போனால்
வளமாகப்பலியாதுபஞ்சாட்சரபிசம்
நலமாகவிப்படியேவெட்டிமறிந்து
நாட்டிடுவோரறிந்தவர்கள்நலமாகும்பாரோ, தனதந்தின உ௫

வேதக்கட்டியன்விருத்தம்.

ஐயர்தன்பாதம்போற்றி அரிவட்டமிட்டுக்கட்டி
மெய்யனைத்தொழுது வாழ்த்திமேல்வட்டதுரியம்பாடி
மைமறைச்சட்டைகட்டி மாத்திரைமனமுற்றாதி
கையறைப்புகழும்வேதக் கட்டியக்காரன்வந்தான். உ௬

கட்டியக்காரன்பராக்கு-தரு,

ஆதிகுருவேநமசிவாயாபராக்கு
அண்டபேரண்டத்தரசேபராக்கு
சோதிமணிமூலரருள்பேராபராக்கு
சூக்குமத்தின்மோட்சமருள்வாய்
நீதிவெளியேயொளியேபராக்கு
நித்தமுஞ்சித்தாகிநின்றாய்பராக்கு
தாதிதவிரமுறைதந்தாய்பராக்கு
சதாசிவகுருமூர்த்திதாளேபராக்கு, ௨௭

விந்துற்றநாதத்தினின்றாய்பராக்கு
வெளியுற்றசுழியோகவாழ்வேபராக்கு
முந்துற்றசந்தானந்தந்தாய்பராக்கு
மும்மண்டலத்திலுநின்றாய்பராக்கு
அந்தற்றமூலவர்க்கமானாய்பராக்கு
ஆறுறுதத்துவஞ்சித்தானாய்பராக்கு
சிந்திக்கும்வட்டத்திநின்றாய்பராக்கு
திசைபெற்றவேதப்பொருளேபராக்கு ௨௮

மூன்றுந்திங்கள்மொழிந்தாய்பராக்கு
முத்திக்குபேரண்டமூலந்தாயபராக்கு
அன்றொளிலவெண்ணிலாவிடசொன்னாய்பராக்கு
அடியார்க்குபகைநரகமழித்தாய்பராக்கு
இன்றொளிவெண்ணிலைமுற்றுங்கந்தாய்பராக்கு
யெளியோனையாட்கொண்டயிறைவாபராக்கு
நன்றொளிமூன்றுபேருடைத்தாயபராக்கு
நாதசிவயோகசதாசிவமேபராக்கு ௨௯

வாலையெழுந்துண்டிபரமென்றாய்பராக்கு
மந்திரவிதிசந்திரகலையென்றாயபராக்கு
காலையிழுத்தோராடனமென்றாயபராக்கு
கதிர்முனையிலொருபீடமென்றாயபராக்கு
சோலைப்பெருந்துசிவமென்றாய்பராக்கு
சிறியேனையாட்கொண்டதேவாபராக்கு
யேலைச்சிறந்தமுக்கண்ணாபராக்கு
யின்பமணிநெஞ்சத்திருந்தாய்பராக்கு, ௩௰

கலித்துறை.

அரும்புஞ்சிவாநந்தபரமுஞ்சிறந்தவரிபுருவம்
விரும்புமபதத்தினையபோற்றியென்றுமிகப்பணிந்து
சுரும்புங்கனல்வெளிஞானத்தைதவஞ்சியிற்சூட்டுதற்கு
திரும்புகருணைபபதஞ்சூட்டுஞ்சென்னியிற்றெள்ளமுதே.

கட்டியந்தொடையம்.

அதிகொண்டுநின்றுநின்சிவவிந்துநடுமூல
மடவிந்தநாள்முந்தவே சிவசிவா ௩௧

ஆதிகொண்டுநின்றுநிந்தசிவவிந்துநடுமூலங்
குறவஞ்சிகொண்டாடவே சிவசிவா ௩௨

நாலுமறைநாற்றளநாதபரமானகுரு
நாதவடிவானமுதலுஞ் சிவசிவா ௩௩

காலனைமுறைகாலனிதிகாலனைநகாதபதி
காறுமயதுதோறும்நினைவே சிவசிவா ௩௪

அந்தர்பதம்நித்தமநினையுற்றகலையுற்றமதி
சித்தர்தொழிலொருமதுவே சிவசிவா ௩௫

முத்தமிழிலுற்றபொருளின்றகமதிசித்தமது
பெற்றவரமத்திவெளியே சிவசிவா ௩௬

நவகோடிதவமுனிவர்நவகோடிசிவசொரூபர்
நவகோடிநாதாக்களும் சிவசிவா ௩௭

நவகோடிசதுர்யுகம்நவகோடியுகபஞ்ச
நவகோடிநாள்வாழியே சிவசிவா ௩௮

அன்னையெனையீன்றசதாகுருவினடிதொழுது
அடியேனிப்புகழ்கூறவே சிவசிவா ௩௯

முன்னயப்பதியாகிமுடிவினிலுளவாஞ்ஞை
யெனுமுக்கோணவழியேரவே சிவசிவா ௪௰

கால்கொண்டுவன்னிமுக்கோணத்திலங்கிய
கலைநின்றதறுகோணமே சிவசிவா ௪௧

சேல்கொண்டுநின்றும்நவகோணசிவவாணி
திருமூலர்பதம்வாழ்கவே சிவசிவா ௪௨

அண்டபகிரண்டபுவனங்களும்வேதம்
நாலானசிவமானபொருளுமடி சிவசிவா ௪௩

கண்டமதினின்றமகேசனுருத்திரன்
கண்ணாறுன்கானனன்வாழ்கவே சிவசிவா ௪௪

ஆதிகுருவாதிபரமாதிபரமேஸ்வர
னடிபணிந்தானுமாகவே சிவசிவா ௪௫

நிதிதருமாதியதிசாதிகுருவாசிமுறை
நித்தமனஞ்சுத்தவெளியானதே சிவசிவா ௪௬

சந்திராவட்டமுறைமந்திரம்விட்டகுறை
தாக்குமனம்போதுமதுவே சிவசிவா ௪௭

முந்திராவட்டவனா தந்திதாள்கட்டுமுறை
மூலமாங்குருவாழ்கவே சிவசிவா ௪௮

தந்திருமூலரும்போகருங்காலாங்கி
நாதனும்வேதமுடிவில் சிவசிவா ௪௯

முந்திவருங்கயிலாயசட்டமுனிகொங்கண
மூர்த்தியென்றனும்வாழ்கவே. ௫௰

விருத்தம்.

சத்தமும்பரிமேலேறிச் சதாசிவப்பொருள்தான்வீழ்
சுற்றவுஞ்சீஷன்கண்டு தோற்றமும்பார்த்துநின்று
மெத்தவுமனமகிழ்ந்து மெல்லடிதன்னைப்போற்றி
சித்தராணந்தரத்னச் சீஷனுநகோன்றினனே. ௫௧

கரு

சித்தாதிசீஷனும்வந்தான் - விஸ்தாரம்பாடி.
சித்தாதிசீஷனும்வந்தான்

சித்தாதிசீஷன்வந்தான் விஸ்தாரமாகவேதான்
முத்தாரமாலைபூண்டு சித்தானைக்குட்டியைப்போல் சித்தாதி ௫௨

மந்திரமதியையுண்டு மெய்ஞானப்பரியைக்கண்டு
தந்திரமபணிகள்பூண்டு-சதாசிவசிசுவென்று-சித்தாதி ௫௩

இந்திரமணியினின்று யேகலிங்கலைகள்கொண்டு
சுந்தரப்பதமிதென்று துறையாறுபதிசென்று சித்தா ௫௪

உரியிட்டுறக்குமிட்டு ஓங்காரவட்டமிட்டு
அரியிட்டுறங்குமிட்டு ஆனந்தப்பதந்தொட்டு சித்தா ௫௫

நாலாறுகோணசக்தி நாதாந்தவீடுமுத்தி
மேலாறுதாண்டும்புத்தி மெய்ப்பதமென்றுஞ்சுத்தி சித்தா ௫௬

போதக-விருத்தம்.

பாதமேயல்லாமில்லைப் பயமில்லைபத்தாறில்லை
சாதகநினைவையுற்றால் சகச்சாலமருவுங்கண்டீர்
சூதகவழியைநோக்கி துன்பத்துக்காகப்போவார்
பேதகமற்றுலவாழ்வா யென்றுநானம்பிசொன்னார் ௫௭

சொன்னதுசூட்சமூன்றுதுரையற்றதுவுமூன்று
அன்னையும்பிதாவாமவர்க்கு அப்படிக்குருவுமூன்று
மன்னியமெய்ஞ்ஞானமனை வாயுவாயிந்தமூன்று
தன்னையும்வினையும்பெற்ற [illegible] மூன்றே ௫௮

மூன்றதுமூன்றுமல்லால் முடிவில்லைமுத்தாமில்லை
மூனமொன்றாயமூன்றுமாவெல முடிவறுமூகதிகாணும்
மூன்றையுந்தெரிந்தோர் ஜாதகத்தில் மூன்றானவினையாவும்
மூன்றுஞ்சமூன்றாயுந்தி மூச்சை நாடிமுறிக்குப்பாரே ௫௯

பார்க்கின்றதிப்பாட்டின் பலத்தையும்பார்ப்பார்சூலர்
பார்க்குமின்பதிப்பமே [illegible]
ஆர்க்கின்றகிருபையைமீறுக அலையைநதுவெளியாக்கோராறும்
காக்கின்றமினைவேயல்லால [illegible] முறிக்குப்பாரே ()

முறிப்பதுமூலமூலம் மூலமுயநாளுங்கண்டோம்
முறிப்பதுமூலம்பார்த்து முகூர்த்தமுங்குருப்பட்டாராம்
முறிப்பதுமூலமன்றிமூலத்தில்முயலுறும்போதால
முறிப்பதுமூலம்விட்ட மூடர்க்குஞானமவாரா ௬௧

வருகின்றவாயுதானும் வகைதுவைகயடங்கினாலும்
முருகின்ற அன்றுவோடே ஏர்மயமவுணர்த்தானு
தெரிகின்றபதியுந்தானுஞ் சிவனைத்தெரிசித்தாலும்
அருகன்றுமூலம்பாரார் அவர்களேதுலர்கண்டாய். ௬௨

கண்டதுகண்டம்பாரு காண்பதுமதுவேஞேக்கி
வண்டாக்குஞானஞ்சொன்னாலமரிகதவன்ஷிமூசதார்ப்போலந்
துண்டதிலதுண்டப்போர்க்கிலசுகமொதுசுகந்தைக்காணும்
அண்டர்க்குங்குருவிதென்று அபணிறுவுரைத்திட்டாமே. ()

ஆமென்றுநந்திசொன்னார் அகாரமும்உகாரங்கூட்டி
மாமென்றமுனைக்குபற்றி மகாரத்தைக்குறிப்பாய்வைத்து
வோவென்றுசுழித்திவிட்டோம் வுருப்பட்டோம்நினைவைக்கா
காயன்றிபக்கமோடே கலந்தவன்காலமாமே. ௬௪ (ஞேறும்

கலிப்பா.

தன்னையறிந்துசதாசிவத்தைப்போற்றிசெய்து
அன்னைபிதாகுருமேலுமன்புவைத்துப்பூசைசெய்யப்
பின்னைவனக்குயிலும்பேய்மனமுமாமதியும்
என்னையுகந்துவிருந்துயேற்றும்வகைசொல்வாளே. ௬௫

குயிற்சிந்து.

நீங்காப்புனக்குயிலேநீகூஞ்சத்தம்
நேருற்றசெவிக்குறுது யேதுகுற்றம்
தூங்காக்கனிகளுண்டு யிருக்குமென்சித்தம்
தோற்றுமயேஸ்வரன் துணைபரிசுத்தம்
தேங்காப்பரிசமதை யறியுமேயுக்தம்
சித்தஞ்சதாசிவத்திற் சேருமேநித்தம் நீங்காப்புன ௬௬

உண்ணுக்கத்தொணிச்சத்தம் விண்ணுக்குமோதான்
ஒக்குமோகாக்கைகிஷிதக்குமுன்னுசான்
நண்ணைக்குவாசமென்ற ளொன்றுக்குநீதான்
அடுத்துச்சதாசிவத்தைப் பிடித்துக்கோவான்தான்நீங்கா ௬௭

எந்தாயெனக்குமுத்தந்நாள்வாய்
ஞண்டிருநதேன்குருபதத்தியல்பதுகண்டு
உந்தாயெனக்குமுததந்தந்தாளேஅன்று
ஒகோகோகூவுவதுனக்கல்லோநின்று நீங்காப்புன ௬௮

ஆசைகுருபதத்தை யான்கண்டுவென்று
ஆடித்திரிந்தலைந்து யான்வந்தநின்று
ஓசைக்குரலையென்று ஓராறுதாண்டி
ஒக்குஞ்சதாசிவன்று ஹுயிரொனத்துண்டு நீங்காப்புன ௬௯

வெண்பா.

ஆசையுறுங்காட்டி லடாந்துகுயில்கூவப்
பாசமுறுமனமே பற்றிஞயப்-பூசைகொண்டு
சதாசிவமாங்குருவினடி சார்ந்தாளடிபோற்றி
பதமுமுடிகுவிந்தொனருய் பற்று. ௭௰

சிந்து.

மனமேயுனக்கிதுகுணமலலசும்மா
மயங்காதேவிடுவிடு மனமே

இனமென்னமனமென்ன யிதுவென்னசதமோ
தனமென்னத்தவமென்னசதாசிவன்தருவோன் மனமே ௭௧

ஆசைக்கடலில்சென்று அலையாதே பின்னும்
அப்பாலுமுப்பையுணிலையாதே
வேசைக்குணத்தைநின்றுமலையாதே காம
வெள்ளநதைச்சதமென்றுநிலையாதே மனமே ௭௨

சற்குருதேசிகனார்தானவனை தாளிணை
பூணுநீதானதண்மையதனால
சொர்க்குருவில்லைவாசிதோத்தமதானால் துன்ப
வினைகள தீருமின்பமதனால் மனமே ௭௩

புற்குமனமேயினிதக்குமோவேறு-புலம்பித்
திரியவேண்டாம்சினஞ்சித்தம்பாரு
தக்குமினமாஞ்சாசிவத்துடன்சாரு சத்தி
மனோன்மணியாள்தாளகாணும்பேறு மனமே ௭௪

விருத்தம்.

ஆமெனப்பதியைப்பாரார் அடுத்தவர்பசுவைப்பாற்பார்
பாமன்றிபிறப்பைநோக்கும் பாசத்தால்பாசம்பாரார்
வாமன்றிபிறவிக்குள்ளாய் வருகின்றார்மூன்றும்பாற்பார்
போமெனுமிரண்டுமற்றார் புலன்களைபொறியாய்பாற்பார் ௭௫

பொறியன்றிபோக்குமில்லை பொழுதன்றியிருளுமில்லை
அறிவன்றிநினைவுமில்லை ஆணவமன்றிபெண்ணுமில்லை
உறியன்றிகலசமில்லை வுருவன்றிவாய்வுமில்லை
பரியன்றிலோகமில்லை பகர்ந்தவர்ஞானியாமே. ௭௬

ஞானிக்குமனமேயன்றி நமக்கின்றவுருவம்பாரார்
தேனுக்குள்ருசிசேர்ந்தார்கள் செகப்பன்றிவென்றும்பாரார்
ஊனுக்குள்ளருள்பெற்றார்கள் ஒன்றவர்வொன்றைநோக்கார்
வானுக்குள்வெளியைப்பெற்றார்மயசற்றுவாழுவாரே ௭௭

வாழ்பவர்குருபதத்தில்மாய்கையைபரிந்திட்டார்கள்
தாழ்பவர்மாய்கைபார்ப்பார் சகத்தினில்மயங்குவார்கள்
ஆழ்பவர்ஞானம்பார்ப்பார் அறிவினில்நினைவாய்நிற்பார்
மாழ்பவரொன்றுசொல்லி வரையிலேவகுத்திட்டாரே. ௭௮

வருப்பதுமறப்பதேதோ மறந்ததைநினைந்திட்டாரோ
துறப்பதேதாகூட்சந்தானே சொல்லுக்குள்காணாதோசொல்
அறப்பெரும்பிழையோஅய்யா அறிவினிலவாசம்பந்தி
யிறப்பதும்பிறப்பதும்போ யிருப்பதுவெளியிலபாரோ ௭௯

வெளியினில்ரேகைஅஞ்சு விதியினில்ரேகைரெண்டு
வொளியினில்ரேகைமூன்று வுருவினிலொன்றேயாகும்
வளியினில்ரேகையேழு வாக்கினிலரேகையஞ்சு
களிப்பவர்ரேகைபத்துகடந்தவர்மறந்திட்டாரே. ௮௰

கடப்பதாரிருப்பதார்சொலகாரணகருமமுண்டோ
அடைப்பதார்துடைப்பதாரசொல்அகாரமோஉகாரந்தானே
கடப்பெரும்புவனமெங்குங்கலந்ததுவொன்றேயன்றி
உடல்பழுதன்றிபோசோவுருப்பத்தார்தமக்குத்தானே. ௮௧

தானென்றுரெண்டுமில்லா திருந்தது தருமமூர்த்தி
வானன்றிவெளியுமன்றி நினைவன்றிமறப்புமன்றி
யானன்றியவனுமன்றியனு தினமவட்குள்ளானேம்
காலுமன்றிகொண்டசித்தர்காலதுமவனுமானாள். ௮௨

காலதுதருவதேதோகண்ணுறப்பார்வையானால்
பாலதுருசிப்புவேரோபடர்கின்றஅண்டம்வேறே
மாலதுபிரமன்வேரோ மனமன்றிநினைவுவேறே
லூனன்றிவுயிரும்வேரோ வுருப்பெற்றாவுத்துப்பாரே ௮௩

உருவெனவெளிகருளவந்தால் வுத்தமஞானந்தோணும்
திருவெனமூலம்பார்ததால சித்தியுமவனேயாவான
மருவியஅகண்டத்துற்று வருகின்றசீபம்நினைற
வுருவியமுனையிலசெலமேவார் உத்தமாவுகந்துகொள்ளே ௮௪

கொள்ளெனப்புருவமத்தி நடுவணையதனைப்பார்த்து
வெள்ளெனப்பருதிசோமன் ரெண்டையுமியல்பாய்சேர்த்தால்
கொள்ளையோமவுனஞ்ஞானங் குருவிதன்னடியின்பாதய
வெளளையாமப்பாசொன்னேன் விரும்பினால்வெருப்பும்போச்சே ()

வெருச்குமோவிதியுமுண்டோ விமலர்தம்பாதம்நோக்கில்
கறக்குமோஅமுதவாரி கமழுமோகனல்தான்வந்து
முழுக்குமோஅண்டமுட்டி மூளைகளுமுருகிப்போரும்
மிருக்குமேகற்பகால மிவனவனுக்குந்தன்மை ௮௬

தன்மையாஞ்சத்தியாரு தானத்தார்வாழ்ந்ததாரோ
விண்மயமாகிநின்ற விதியுமார்விமலியாரோ
வெண்மயமொன்றுங்காணேன் யென்னுளேயுன்னைக்கண்டேன்
உண்மயமொன்றுங்காணேன் யுன்னுள்ளேயென்னைக்கண்டேன்
தண்மயமானசோதி சச்சிதானந்தமூர்த்தி ௮௭

வெண்பா.

மனமாய்கைநீக்கி மதியதனைத்தான்பார்த்துக்
குணமாகச்சீஷன் குறியை-இனமாய்கை
விட்டுக்குழியிலகூவு மின்பமனநதெளியக்
கட்டுக்கலையோதுங்காண் ௮௮

தரு.

மதியேமுன்விதியெட்டுங்கலைமந்திரம்
பதியெட்டுங்கூட்டுஞ்சம்மதியே
அதியேகுருவினருள் நிதிமேல்பெருகமனந்
துதியேசிவமாகக் கதியேபெருகநினை மதியே ௮௯

எந்தையுன்மேலாசைபிடித்ததால
பின்னிருசழியேசடையினிலதரித்தால் மதியே ௯௰

உந்தையின்பாதத்திலவீழ்ந்ததால்நீயும்
உயர்ந்துதணிந்தாயேதென்றலால மதியே ௯௧

நானென்றும்நீயென்றுமவேறுதான் நிலை
நாதமுப்பினசுமுடியாதானா மதியே ௯௨

பாரொன்றுமறியெனறுவேரோதாறுன்னைப்
பாக்கியம்சானசெய்ததுபேறுதான் மதியே ௯௩

கதிர்கண்டுசெய்துநீயொளிந்தாயேபிராக
காலத்திலேகண்மணியைவிழித்தாயே மதியே ௯௪

கலிப்பா

குருவாய்நுபிறகுவக்காநதுமனங்கேட்டுத்
திருவாயதிமேயுன்றிசைநாலுமேபார்த்துக்
கருவாநதநெஞ்சறலத்தன்னகட்டிமரித்தேபிடிக்க
உருவாங்கலைபதிமுறுமணுமறனவுருசொல்வானே. ௯௫

வேறு - தரு

தென்றலேநாலையும்
விண்டலையாமலநிலலு தென்றலே
மண்டலமபுகழ்கைலாசகிரியின்மேவுந
தொண்டரடியார்மனம்நினறுகுருவாய்வளர் தென்றலே ௯௬

உண்டில்லையென்றுநீபார்த்துக்கோ-வட்டத்
தோமென்றுநாதத்தைக்காத்துக்கோ
கண்டலையாமலேயேத்துக்கோமெத்தக்
காரணமுண்டதைச்சேர்த்துக்கோ தென்றலே ௯௭

அசவையைக்கண்டுநீமுடித்துக்கோ மந்திர
மாமென்றுதாளதனைபபிடித்துக்கோ-திசை
பத்துவாசியைத்தொடுத்துக்கோ-அது
செயமென்றுஆனைத்தடுத்துககோ தென்றலே ௰௮

எட்டெடாலேயுங்கூட்டிக்கோ-பின்னின்ற
வாதமுடி தனைசூட்டிக்கோ-ஒட்டது
ஆறொன்றுகேட்டுக்கோ கூட்டி
ஓங்காரவாசலிற்போட்டுக்கோ தென்றலே ௰௯

எங்கெங்குமநீயாயிருநதாயே பரத்
தேகவழியில்பிரநதாயே அங்கங்கு
மூலமுனைநதாயே சிவ
மானதுயென்றும்பிரகண்டாயே தென்றலே ௨௰

வேறு.

இல்லேவாசலமிறந்ததுமும்மலமெவர்க்குங்
கொலலுங்கூத்துவனுமெனவறிந்தபின்குறிப்பாய்
நல்லவாசலேத்திறநதுபோயிரண்டையுநவின்று
கலலுவாராக்கல்லோசிலம்பொலிகாண்டலுங்காணும் ௨௰௧

காணும்ரோகைகள்வரையஞ்சுகரையுங்கொணும்
பூணுந்தேவியும்மனோன்மணியாடியபொருப்பும்
நாணிமூலனும்நாணுமேகுளிகையால்நடந்தோம்
வூணிமேல்கொள்வோர்தெரிசனையாமெனவருத்தார் ௨௰௨

அடுத்தபோதினிலவள்மனத்தாயுமேஅடுத்தாள்
கடுத்தகண்டத்திலங்கனேயவளுமேயடுத்தாள்
தொடுத்தபூமலர்வாசியைவூணினாக்குருதி
முடித்தபாதமுமுயல்கன்முதுகிடைமுழித்தேன் ௨௰௩

முளித்தபோதினில்மனம்பிரந்ததுவழிமுடிதரிக்க
நளித்தகிண்கிணியிரண்டுமேயொன்றெனக்களித்தேன்
யருத்தமாகியவடிவெலாம்பிரந்துபோயம்மா
பழுத்தமேனியும்வெள்ளையுங்கண்டதுபயந்தேன் ௨௰௪

பயந்ததட்டினேன் கக கக வெனவரைபகர்ந்தேன்
நியந்தகொடிபோலரவியெனஅவளுமேநின்றுள்
ஞடர்ந்துபோயநதபாதத்தைநாளுமேதொழுதேன்
நயநதாளத்தைக்காட்டென்றேனதுவெனக்கன்றேன் ௨௰௫

கண்டகண்களுங்குவிந்தது நினைவுமேகடந்தேன்
அண்டபிண்டமுஞ்செகங்களும்ரூபமாய்க்கண்டேன்
நின்றபோதினிலபெரும்பரையக்கினிநிறைந்து
துண்டயாகியபுவியினில்நெடுவரைதுலங்கி ௱௬

துலங்குகின்றதுவேல்பிலனுமெனமீண்டேன்
நலங்குகின்றதோர்பாதத்திலையாலவந்து அடைந்தேன்
கலங்குகின்றதுமூலனுமாதநிலையடைந்தான்
அலங்கலோரயனுயிரமாடமெனவருதத்தான். ௱௭

வருத்தபோதினில்சுருதியும்பரையுமேவரையாய்
திகைத்தமூன்றையும்தெரிதினைதெரிந்தரந்தேறி
குருத்தசாலவட்டங்கொம்பினில்நின்றதோர்குறியேன்
மகத்தயோகமுஞ்ஞானவரைமெனவருத்தான் ௱௮

வரைகடந்தது அண்டகோளகமெனும்வருப்பு
திரைகடந்ததுமஞ்ஞலையப்பட்டதுதெரியாத
கரைகடந்தது ஆசையைக்கடந்ததுகண்டனா
நுரைகடந்ததுகாயந்திலபமுக்குநுணுக்கம். ௱௯

நுணுக்கம்பூரணமனமன்றிமேனிலைநுணுக்கம்
கணுக்கண்மூன்றினில்மயக்கமேயாவர்க்குமயக்கம்
நுணுக்கமதினைநீஅவத்தைகளமூன்றையும்நுணுகி
உணுக்குச்சித்திரமாகுவான்போலெனவந்து. ௱௰

கலிப்பா.

பெருந்துதவமுடையான்புங்காவனத்திருக்க
வருந்துங்குபிலமனமுமாயம்பெயுமாருதமூந்
திருந்தவனைபார்த்துச்சதாசிவதனைநத்தேடினையி
லருந்தவத்துகாதலவயர்சித்தாயவந்துதோன்றினளே ௧௧௧

வேறு தரு

ஆயிவந்தாள்சிவயோக மாயிவந்தாள்

ஆயிவந்தாளபுருவத் தசைவையெழுத்துள்ளாடுஞ்
சோதிவேடங்கள்பூண்டு தோதிமிததொந்தோமென்று ஆயி

செந்தூரப்பெட்டிமிட்டுச்சிவயோகமணியிட்டு
முந்தூனைவிட்டுவிட்டுமுன்னைமுநாரியிட்டு ஆயி ௧௧௨

சத்தப்பரிசரூபந்தான்ரசகெந்திகட்டுஞ்
சித்தஞ்சதாசிவனுர்சீமானுர்வளர்நாட்டில் ஆயி ௧௧௩

காலிற்சிலம்புவங்கிக் கதிர்வாளிநாதவிந்து
மேலிற்பணியிலங்க மெஞ்ஞானமேதுலங்க ஆயி கக௫

அத்தரடியாரைநாடி ஆத்தூர்பதியைத்தேடி
சித்தரடிமுடிதேடி சசிவசிவாவெனப்பாடி ஆயி கக௬

கொச்சகம்.

அண்டர்புகழ்ந்தேத்துமாதி குருநன்னாட்டில்
தொண்டர்சதாசிவன்றான்செந்தாமரைமீதில்
பண்டுபரமாபிவரப்பாராதிதானந்தனை
கண்டுதொழுதுக்கழலிணைகளபோற்றினனே ககஎ

விருத்தம்

அப்பனோர்க்குணங்காயநீள்ளிஷாயிப்போ
ஒப்பனோர்முகந்தான்வாடியுருகினதேதோவென்னச்
செப்பமேனோமெங்ஙனசதாசிவன்வாமுநாட்டில
வைப்பனேநானேமொன்கொண்ட வருத்தமெனசொல்லுவேனே.

சொல்கிறேனைகேளாயாசிதுரைச்சதாசிவன்நானிப்போ
வெல்கிறேன்விதியையென்றுவீதியிலாடுகன்று
புலகிறேனநீங்கிப்பாதபுணராருசனிமுழக்கலொழு
நல்கிறேனடியேனிந்தநாட்டமுற்றிருந்தகன்றேன். ககசு

வேறுதரு.

கர்த்தசதாசிவத்தையாயியாரோ நித்தம்
காணவென்றுநேடினகாணுயியாரோ கஉ௰

சித்தமிரங்கவில்லையாயியாரோ மேரகம்
தெரிசிக்கவேணுங்காணுமாயியாரோ கஉக

சத்தப்பரிசரூபமாயியாரோ ரசம்
தான்கெந்திமீருதுகாணுயியாரோ கஉஉ

உத்தமர்தானிங்குவாரது ஆயியாரோ
யிதுவுற்பனந்தான்சொல்லுவாரோயாயியாரோ கஉ௩

தத்தும்பரியிலேரஆயியாரோ மனந
தானைசைகொண்டநிலாயியாரோ கஉச

நித்தமுரக்கமில்லையாயியாரோ சிவன்
நேசமைதருப்பாசமுற்றேனுயியாரோ கஉ௫

அக்குமணிதன்னைப்பூண்டு அருத்தினமாலையுண்டு
ஒக்குங்குறக்கூடாரைகொண்டு வொருமித்துவாசிகொண்டு ()
பின்னணிற்றலைகள்நாடி வேதாந்தந்தன்னைப்பாடி
பண்ணித்துருவியோடி-மாமதியாததுரைத்தேடி வஞ்சி ()

கலிப்பா.

அண்டர்பதிசென்றுவிரிந்தாடிக்குறம்பாடி
தொண்டர்பணிந்தேத்துமறதோத்துமணிபூண்டு
தண்டமதியாகத்தூசதாசிவத்தைக்கொண்டாடிக்
கண்டமிதிக்குறந்திசீஷன்கண்ணிலவந்துதோன்றினனே. ()

சிந்துதரு.

உண்மைவருகிருவண்மைபெருகிரு
உண்மையாதுபாரையே மெத்த ஒக்கமாமறிவையே
எம்மைதரும்பொருள்ஞானயோகமினஞ்
சதாசிவகுருசிஷ்டனை உண்மை ௧௪௪

தேசதேசங்கள்சுத்திவந்தேனிந்தச்
செம்மையெனுகுமனானகாணேனை
வாசனைசமுசாரிபோலர்சித்து
வாசமாயினியுயமே உண்மை ௧௪௫

வாரவழிதனிபயடைந்தவனிடம்
வாசிவழிமையானதும்
தேடிமனமகன்றுயக்கெருடன்தானிடஞ்
செனமுபாயந்தருநாயான உண்மை ௧௪௬

சிங்கமென்மைகாசிபில்வலந்
திருவுளறுநெறாயெவருகிரு
பொங்கமாகிவிதமைகாலங்கள்
பொருந்துமாயிறபெருகிரு உண்மை ௧௪௭

ஏமவிக்கைகள்கைகளுக்கேள்வருஞ்
சித்திசமருடசீஷர்களே
உண்மைமந்தியந்துதிகதுஞ்சந்தான
நாதவிந்திலைப்பெருகுவாய் உண்மை ௧௪௮

பக்குவத்திணிலாசான்வந்துனக்குப்
பாலிப்பாமெதப்பவுரு
ஒக்குமொக்குமென்மேலேவள்ளிலவந்
துரைக்கிவிருக்கிட்டுக்கொண்டிருக்குரு உண்மை ௧௪௯

பத்திமுத்தியரிச்சத்தியாமுனது
பங்கில்தெய்வமாகக்காணுறு
புத்திசித்தர்நவகோடிதேவர்பதம்
போற்றுமுனக்கருள்புகலுவார் உண்மை ௧௫௰

கலிப்பா.

சாத்துமுறையாந்தூர்சதாசிவனார்தன்சீஷன்
யேத்துங்குருபதத்திலிச்சைகொண்டுதானிருக்க
பாத்துமலைக்குறத்திப்பண்புளதெலாமுறைத்து
வாய்த்தேனுறையுமணிவாசல்வளஞ்சொல்வானே. ௧௫௧

வாசல்வளத்தரு.

வாசலிதுவாசலிதுசித்தர் வாழுமணிவாசலிது
முற்றுறைக்குமாதிபதி திரு மூலருடவாசலிது ௧௫௨
சித்துறைக்குங்காலாங்கிஅங்கே சென்றடும்வாசலிது
போத்துமதிதோர்த்துசிவ போகரிடவாசலிது ௧௫௩
கூத்துமறைதாஞானிக்குமெடுங்கள் கொங்கணர்தன்வாசலிது
ஆதிகைலாசசட்டையானமுனிவர்வாசலிது ௧௫௪
சோதிமசேருன்மணிபாதந்தோத்துகின்றவாசலிது
அண்டர்தேவர்களுந்தேடிஆராய்ந்தவாசலிது ௧௫௫
தொண்டர்நவகோடிசித்தர்ஆயினியதோத்துமணிவாசலிது
வாணிகுடிகாத்திருக்குமாதிவாசிவனார்வாசலிது
ஆணிசுழிகதிர்மறையும் அங்காடும்வாசலிது ௧௫௬
துத்தியொடுநாகசின்னமையேசேர்ந்தூதுவாசலிது
பத்திசங்குசக்கரமுமையேபதிந்திருக்கும்வாசலிது ௧௫௭
சத்தரிஷிமுனிதேவர்தவம்புரிந்தவாசலிது
சித்தருள்பெறறமுதஞ்செலித்திவுண்ணும்வாசலிது ௧௫௮
முக்கோணவாசலிதுமுத்திதரும்வாசலிது
சட்கோணவாசலிதுசந்தானவாசலிது ௧௫௯
தோற்றுமனம்பூரணத்திற்சொக்குமணிவாசலிது
ஏத்துமணிசுந்தரன்தானெனைக்கூட்டும்வாசலிது ௧௬௰
சத்தமுற்றுஞ்துகற்றுசதாசிவனார்சீஷர்களை
நித்தமுற்றுவானந்தமாய்நின்றடும்வாசலிது ௧௬௧
சித்தர்பதஞ்சலிபோற்றுஞ்சிதம்பரத்தின்வாசலிது
அத்தருடன்தேனமுதமுண்டபூரியாவாசலிது ௧௬௨

கொச்சகம்.

தாசர்புகழ்ந்தேத்துஞ்சதாசிவனார்தன்னுடைய
வாசலவளங்கேட்டுமனமகிட்சியாச்சுதம்மே
பேசும்பெருமைபுகழ்பெற்றகுறவஞ்சியுங்கள்
நேசமலைவளந்தார்யெனக்குச்சொல்வாயே. ௧௬௩

(வசனம்) ஆனால் சொல்லுகிறோன் கேளடா ஐயே நாட்டுக் குறச்சாரி சஞ்சரிக்கும் மலை வெகுவாய்ச் சொல்லக் கேட்டிருப் போம் நாங்களானால் வேதாந்தக்குறச்சாரி எங்கள் மலையுந் தேச முங் குலங்களுஞ் சொல்லுகிறோன் கேளடா ஐயே. ௧௬௪

மலைவளச்சிந்து.

எங்கள்மலைவளங்களினிப்பொங்கமதாய்ச்சொல்வேன்
இசையஸ்தகிரிரத்னமெய்தாமுமெய்யமலைகாண்
தங்குமணிபூரகத்தில்ரத்னமணிபோலத்
தானழகுபோன்றமலைதம்பிரான்மலைகாண
வங்கமுறுநாகமலைமதிசோமகிரியும்
வளையாறுதலைமுனையிலவந்ததிந்தகாணி
பொங்கமினியாறுமலையெங்களம்மைக்கேதான்
பொருத்தமுடன்சிதனங்கள்கொடுத்ததுகாணையே. ௧௬௫

கொடுத்தமலைப்பேறுதனைக்குறிப்பாகக்கேளுங்
கோடுமகாமேருதையகிரியஸ்தகிரிதான்
அடுத்தசித்துருவண்ணமலைஎங்கள்மலைநான்
அறுகோடிமுறியன்மலையறிவின்மலையோடு
தொடுத்தமலையீராறும்நாங்கள்சென்றுவருவோம்
தோகைமலையாகமத்தைச்சொலலயினிக்கேளு
கடுத்தமுறுநாதாந்தமெடுத்தசத்தகன்னி
கருவாகவாழ்ந்திருக்குந்துருவமிதுகாணே, ௧௬௬

கொச்சகம்.

சத்தம்புகழ்பெரியசதாசிவனார்நன்னாட்டில்
நித்தமுருந்தபசுசெய்யும்நீலிக்குறமகளே
யுத்தமலையுங்கள்தனக்குள்ளதெல்லாம்நீயுரைத்தாய்
யத்தர்மலையுற்றயதிசயத்தைச்சொல்வாயே, ௧௬௭

அத்தர்மலையதிசயக்குறம்,

சொல்லுகிறேன்எங்கள்மலை யதிசயங்கேளையே
சொற்பெரியதோகைமலைக் குற்பனமீதெலலாம்
வெல்லுகிறேன்கொம்மையதி லாயிரதலத்தட்டாகும்

மேல்மலைமேலோர்சுனைதான் விரிவாகக்காணும்
நல்லுகிறேனதிலுலு மமுதகங்கைஐயே
நவநாதர்சித்தர்மனம் நாடிவந்துபொசிப்பார்
மல்லுகிறமனம்போகம் சிவமாகுந்தேகம்
மதிவொளியுங்கதிரங்கி வடிவதென்னலாமே. ௧௬௮

வடிவாகுமறிவின்மலை மகத்துவத்தைக்கேளு
நாதாந்தம்வேதாந்தமருவும்விந்துநாதம்
குடியாகவாழ்ந்திருக்கு மதுகாணும்போதம்
குருபதமுந்திருவுளமுங்கூடியதில்வாழும்
முடிவாகும்பஞ்சகலையென்றசுனையுண்டு
முத்திபெருமுனிவர்சித்தர்மெத்தஅதிலுண்டு
அடிவாகுங்கற்பகத்தின் விருக்ஷமங்கேயுண்டு
ஆனந்தத்தேனுமுண்டுபசவையுண்டுதானே ௧௬௯

அசவைமந்திர மோக்ஷகிரியென்றுதித்தகொம்மைக்
கடிவாரந்தனிலமுறி மலையுண்டுகேளாய்
திசவையுருஞ்சங்கிதி பத்மநிதிசெம்மை
செலுத்துகிறசிவபதம மாமுமுண்டுகேளாய்
இசவைநறுகற்பகத்திலொடிங்கினபேருண்டு
ஏகாக்ஷரம்பொய்கையொனுதீர்த்தமதுமுண்டு
விசவையுருவின்பரசக்திவருமங்கேயுண்டு
வெளியொளியுமதிமேவும்வீடுமிந்தமலைகாண் ௧௭௦

காணுமிந்தமலைக்கடுக்காய்அண்ணாமலையென்றும்
கருநீலகிரியென்றுங்கருதுவார்சவபேரும்
தோணுமங்கேகைலைசுனைச்சுத்தசைதன்னியச்
சுனைநீரில்குளித்தாக்கால்தோணுமமெஞ்ஞானம்
ஊனுமென்றமவுனிகள்தானொருகோடிமலைமே
லுற்றசித்தர்பொற்சிலைபோல்மெத்தவங்கேயுண்டு
ஆணுமில்லைபெண்ணுமில்லையென்றமலைகண்டால்
அடங்குமனமதிசயங்களனேகமுண்டுஐயே, ௧௭௧

அதிகமென்றஅஸ்தகிரிதனிலே மா வுண்டு
ஆடுசுனைபஞ்சநதிஅம்பைநதியுண்டு
மதிகமென்றபுருஷராகமிருகமதிலுண்டு
வாழ்சுரவியாமுலிமருசெந்தியுண்டு

கலிப்பா.

அஷ்டசதாசிவஞானந்தூர்வனாட்டில்
இஷ்டமுடன்மலையிலிருக்குமதிசயங்கேள்
திட்டமுடன்கேட்டுத்தெளிவார்சுதெனமனந்தான்
சிட்டர்பதிநீயறிந்ததேசமதைச்சொலகுறத்தி. ௧௮௧

சிட்டர்பதிக்குறம்.

தண்மைசிவஞானம்பெற்றசற்குருவைப்போற்றி
தவம்புரிந்துயோககலைதாங்குமாதவங்கேளாய்
உண்மையுருமேருவுக்குவடக்கேநான்சென்றேன்
உத்தமனேயவ்விடத்திலுள்ளகருச்சொல்வேன
வெண்மைதருநேரதிலவாழுஞ்சித்தர்க்கெல்லாம்
வயதுரொம்பலெக்கமில்லைவன்பனைபோலுயரம்
நன்மையுடனபொசிப்பவர்க்குசலபானமாகும்
நாதாக்களபாதமதைநாடுவர்காணையே. ௧௮௨

தானவனையமவுனமுற்றுவாழுஞ்சித்தர்மணிதான்
தபபாதுசொருபசித்திச்செரிமாததுப்பாரு
ஆனவன்னமாயிமாத்தெட்டாகுமிதிலவேதை
யரிதரியபூரணத்திலலேநாடுவார்கள்
தேனவனமாயிருவாதிகுருதேசம்
சென்றவர்களுண்டமிர்தநதேவநதியாவார்
பானவனம்ஞானநிதியாமசியமெலலாம்
பார்க்கவெண்ருலகாபசித்திபண்ணுமடாவையே. ௧௮௩

ஐயமத்தமேருவுக்குக்கீழப்புறத்திற்சென்றேன்
அந்தேசத்துள்ளவர்க்குஐந்நூறுவயது
வெய்யசித்தருயரமதுபனமரத்திமயாதி
வினயமணியாத்தனுதானைஞ்ஞூற்றுயெட்டு
கைகூத்தபூமிக்குமவர்களுருமேதான்
காலொன்றுந்தட்டாதுகவனத்திற்செல்வார்
தூய்யதிருஅசகைவெட்டுமவர்களுக்குமில்லைத்
தோத்தருடனுலாகச்சேர்நதார்காணையே. ௧௮௪

சேர்நதவர்கள்பொசிப்பதுதான்செண்பகப்பூவையே
சென்றேனான்மேருவுக்குத்தென்புறத்திலேதான்
வாழ்ந்தவர்கள்வயதவர்க்குநூறுண்டுகேளு
மகிமையுள்ளசிவயோகமணிக்கட்டியேதான்

சேர்ந்தவர்கள்காயசித்திப்பண்ணினால்சிவமாம்
தின்பதென்னபாரிசாதப்புஷ்பமதியுகமாந்
தோய்ந்தகயிலாசபதியண்டபேரண்டம்
தொட்டாடிமீளுவர்காண்திட்டமிதுவையே. கஅரு

தாமென்றமேருவுக்குமேற்புறத்திற்சென்றேன்
தன்மனையிற்காலாகுந்தானவர்களுயரம்
வாமென்றவயதவர்க்குமூன்னூற்றுஅஞ்சு
வாழுவார்கேசரதேவன்தனையில்பிதியார்
ஆமென்றதவருடனேபேசவேணுமென்றால்
அந்தரத்தினின்றாலேயவர்களுடன்பேச்சு
காமென்றதவர்குளிகையானதுபூரணமே
கருவாகுந்தேசமெல்லாங்கனிமிளகுபொசிப்பே. கஅ[illegible]

ஐயென்றஅட்சரத்தில்நாலானதேசம்
அம்மம்மாவாசரணையான்சொல்லக்கேளு
மெய்யென்றவடபக்கம்பதஞ்சலிதானிற்பார்
மேவுசிவயோகமுனிகீழ்ப்புறத்தில்நிற்பார்
செய்யென்றமூலகுருதென்புறத்தில்நிற்பார்
செயமேற்குவியாக்கிரமர்தெளிந்தங்கேநிற்பார்
கொய்யென்றதேசமிந்நாலுக்குள்ளான
குருநெறியுமவர்கள்செய்யுங்குறியிதுகாணையே சஅஎ

கலிப்பா.

வேதம்பொருந்துகுறமெல்லியரோநால்தேசம்
நீதமறிந்துநீயெனக்குச்சொன்னதினால்
பாதமறிந்தேன்பரந்தமனந்தெளிந்தேன்
நாதமுடன்விந்துமணிநாட்டுவளஞ்சொல்வாயே. கஅஅ

பத்திசிவயோகவித்தைப்பார்க்கின்றசீஷானான்
சுத்திவந்ததேசநெறிசொன்னேனறிந்தமட்டும்
சத்திசதாசிவத்தைத்தான்வணங்கிநாட்டுவளம்
எத்திசையுங்கொண்டாடவியம்புகிறேன்கேளடையே. ()

நாட்டுவளக்குறம்.

அஞ்சுமலைபிஞ்சுமணிவளசிகுருநாடு
ஆறுமெதருமூன்றுவகுப்பாகுமெங்களுடே

பஞ்சகலைநெந்நகந்தனில்மிஞ்சிவளர்நாடு
பலகாலுஞ்சிவயோகம்பாக்குமெங்கணுடு
கொஞ்சுகரிபரிதேருமிஞ்சிவளர்நாடு
கூடுசுழியாறுகும்பிக்குளமுள்ளநாடு
தஞ்சமென்றேயடைந்தவரைத்தற்காக்குநாடு
தானவனாய்வீற்றிருந்ததகமையுள்ளநாடு ௬௰

திங்களுமும்மாரிபெய்யுமெங்களுடநாடு
தேவர்முனிரிஷிதபசுசெய்யுமெங்கணுடு
பங்கமில்லையொருநாளுந்தங்கம்விளைநாடு
பரமகுருபதம்போற்றிப்பணியுமெங்கநாடு
சிங்கமுடனானையுமேதங்கிவளர்நாடு
சிறுபுலிபசுக்களுடன்றிரியுமெங்கணுடு
பொங்கமுடன்மானுகம்புகழ்சக்கிரவாளம்
புள்ளுடனேகூடியிரைபொசிக்குமெங்கநாடு ௬௰௧

ஆராய்ந்துயிரவிமதிக்கப்பாலேசென்று
அடங்காதபூரணத்திலலைந்தாடிநின்று
பாராயநதுமூலகுருபதம்போற்றுமநாடு
பரமரகசியவேதம்பார்க்குமெங்கள்நாடு
சீராய்ந்துசொண்டரிக்காலசேர்மூலவழியிற்
சென்றேறடியாடுநிறைக்கொண்டாருநாடு
ஊனொந்துமென்றுமீனாந்துகாவல
ஓங்காரவாசல்கண்டபாங்கானநாடே. ௬௰௨

அச்சமில்லாமச்சமுனிமெச்சிவளர்நாடு
ஆந்துரரிலீசர்பதம்போற்றிவளர்நாடு
பட்சமுடன்பருவரசமிச்சமுள்ளநாடு
பாங்கானபோகரிடம்தம்போற்றுமநாடு
உச்சமொடுதேற்சமயமச்சவளநாடு
உருக்கொண்டுகொங்கணர்தானிருக்கின்றநாடு
வச்சநிலையுசசமுருபட்சமுள்ளநாடு
மன்னுசதாசிவகுருவைவாழ்த்துமெங்களுடே ௬௰௩

மருவுந்தகண்டமயேஸ்வரனுடுருத்திரன்
மாலயனைப்போற்றிவாமகிமையுள்ளநாடு
குருபுத்தியாகவேவேதாந்தம்பார்த்துக்
கோடுசுழிகணபதியைக்கொண்டாடும்நாடு

உருவுற்றமதியமூர்தமுண்டுகளித்தோங்கி
யுடல்சித்தியாகவருமுண்மையுள்ளநாடு
கருவுற்றகற்பகத்தருவானநாடு
காலனணுகாதபதிகாணுமெங்களுடே. ௧௫

கொச்சகம்.

ரஞ்சிதபேயிஞ்சுகலைநாதாக்கள்மெச்சுகின்ற
வஞ்சியரோநாட்டின்வளங்கேட்டியான்மகிழ்ந்தேன்
தஞ்சுருபராஜிசதாசிவத்தைக்கொண்டாடும்
கொஞ்சுகிளிமொழிபேயுன்குலவளங்களசொல்வாயே ௧௬

குலவளத்தரு.

சாத்துமுறைபார்த்துவெளிசேத்தறிவினாலே
சதாசிவத்தைப்போற்றிரத்துண்மையதுகேளாய்
பேற்றுமுறையெங்களகுலமேழுவகுப்புண்டு
இதும்வழிலெங்கள்குலமேற்றமுள்ளசாரி
தோற்றுமுறையறிவுதங்குஞ்சுக்கிலக்குறச்சாரி
துலங்குகிணைஎங்களுகதுயிலங்கமணிமூலம்
பார்த்துமுளைமூன்றுகண்டஞ்சேர்த்தகுறமெழிலப்
பட்சமுடனெங்கள்குலமிச்சங்காணையே. ௧௭

பொய்யுரைகளொன்றுளும்பொருந்ாதசாந்தி
புருமையப்பதஞ்சலியைப்போற்றுமெங்கள்சாரி
நையானைத்தகரைதனைக்கறுப்பேற்றுஞ்சாரி
காரணமாயஷ்டதிசைக்கண்டதெங்கள்சாரி
மெய்யானசொருபமணிவிளைவிக்குஞ்சாரி
விஸ்வமென்றகுருவடிவைவேண்டியதோர்சாரி
வையமதில்வாதமுறைமகிழ்ந்துக்கொண்டசாரி
வண்மையுள்ளஅஷ்டாங்கமணிக்குகந்தையே, ௧௮

எங்களிடகுலத்திலென்றுமிணங்குவர்க்குநன்மை
இருளகற்றியருள்கொடுக்குமேற்றமுள்ளச்சாரி
தங்கள்குலமிங்கையில்லையெங்கேயுண்டென்றால்
சமயமென்றமாடதென்றுசார்ந்துமெங்கள்சாரி
பொங்கமுடனஞ்சதென்றவஞ்சகத்தைநீக்கி
போக்குவரகத்திடதில்போநமுள்ளசாரி
சங்கமுடன்விகடித்துகளிகையில்லையென்றும்
சார்ந்தோரையாதரிக்குந்தகமையுள்ளதபே. ௧௯

ஆடவருக்கிணங்காதபெண்களுக்குமந்த்ரம்
அரகராமோகனத்தைபருளுமெங்கள்சாரி
கேட்டவர்கள்பெண்மேலேமோகமருவுற்றால்
சிவாசிவாவென்றுசொல்லிதிலர்தமிடுஞ்சாரி
காடுமலேதேடிநிதம்மோடியலேவோரை
கைப்பிடித்துகற்பமுறைகாட்டுவெங்காணேயே, கசுக

குறம்பாடிதேசமெங்குங்கூடைபொத்திவருவோம்
கூலியது முன்னாழிகுறைந்தாக்கால்பிரிவோம்
சரம்பாடிலோகமதில நின்றமதியூரல்
தயவாகப்பாலகர்க்குத்தானீநது திரிவோம்
சிகம்பாட அஷ்டதிசைலோகாதிலோகம்
செழித்துண்ணவல்லாரைத் தீங்கிரிவினல்வருவோம்
உரம்பாடிகௌனர்சித்தர்க்குள்ளகுறிசொல்வோம்
உண்மையெங்கள்குறச்சாரிந்தண்மைமிகுவையே. உ௰

ஐயையுடல்பொய்மையிதுமெய்மையெனவெண்ணி
அறிவாளர்க்காயசித்திக்கழகாகப்பண்ணி
துய்யபணிக்கொழுந்ததனில்பயபாநருந்தண்ணி
துயராகின்றவிதம்யகாரமலரினுன்னி
செய்யமனமெய்யறிவில்சிதறமல்வன்னி
யெந்தயெட்டில்நாலேயுாக்கதிரமாகப்பண்ணி
உய்யவென்றுமெய்யவனைஐயமறசண்ணி
உயர்வாகவாழ்ந்திருப்போமிறவாதமலேயே, உ௰க

சுக்கிலகுறவங்கிஷத்தில்மிக்ககுலஞ்செப்போம்
சூழுலகில்சிலவொலியைவாழுலகில்தப்போம்
மிக்ககுலமாந்தைகூகைதவலேபோல்கத்தி
மீதுலகில்திரிந்தாக்கால்வாதுடனேஔப்போம்
அக்கிகுலபுத்திரனைஒக்கஅகம்வைப்போம்
அகமையெங்கள்குறச்சாரிபெருமைமிருவையே, உ௰உ

பாரக்குறவர்பொசிப்பதென்னபண்புடனேசொல்வேன்
பால்கனியோடமுதுவகை பலகாரந்தின்போம்
நீர்க்கூரமாஞ்சுணங்கன்சோதியொடுரோமம்
நிட்சயமாய்ப்பால்கரந்துமிச்சமுடன்பொசிப்போம்
சாருசிறசீவஜெந்துவழுவகையதனில்
தவறுவான்றுமற்றதெல்லாருமனம்பொசிக்கஔப்போம்

தாருவுருஆயிரந்தானிருபதுடனென்று
தாக்குமறுநூறுகலைதான்பொசிப்போமையே. ௨௱௩

கொச்சகம்.

சாதிகுலவளங்கள்தப்பாமலேயுரைத்தாய்
ஆதிதனிலுன்குலந்தானதிகமெனக்கண்டேனென்
சோதியாய்முன்னோர்க்குச்சொன்னகுறியதனில்
பேதியாதேபலிதசுப்பிரபலஞ்சொலவஃய்குறத்தி, ௨௱௪

என்றுசொல்லுமுன்னேயிருந்தகுறமகளும்
நன்றெனவேதான்மகிழ்ந்துநாயகனைப்போற்றிசெய்து
ஒன்றுதவிராமலுரைத்தக்குரியதெல்லாம்
மன்றுலகிலசீஷருக்குவாய்திறந்துசொல்வாளே. ௨௱௫

சிவயோத்திரவுகோல்

விருத்தம்.

மூலமேமேல்கீழாகி முடிநடுமுப்பாழாகி
ஏலவேமூலமாகி யிருந்ததுஜோதியாகுஞ்
சீலமாமுச்சிமீதே திருவடிநடனமாகும்
மூலமாஞ்சோதியாடி முடிநடுதகாமுத்தி. ௨௱௬

முத்தியிதெனல்மட்டுவிருத்தம்.

பதிபசுபாசமான பாவகமுப்பாழாகும்
பதிபசுபாசமான பாவகமுத்தியாகும
பதிபசுபாசமான பாவகம்மூவருகும்
பதிபசுபாசமூன்று பார்பரத்தடக்கந்தானே. ௨௱௭

திருமந்திரத்திரவுகோல்-பூபாளம்-ரூபகம்.

திரவுகோலீதையனே-சிவயோக
திரவுகோலீதையனே

பாசஞ்சிரந்தப் பதியுடன் மூன்றையும்
வாசமதாக வழுத்தவுங் கேளுங்கள்
நேசமாம்பதியினில் நின்றவருள்சிவம்
தேசமானபசு சீவனு மாகுமே. ... ...திரவுகோ

ஆமெனப்பாசமடங்கியதேகமாய்
தாமேவளர்ந்தசமர்த்ததைகேளுமே

சோமனணிந்தசுந்தரனருளினால்.
நாமவனானதோர்நன்மையையறியவும்... ......திரவுகோ

சொல்லுவேனந்தச்சோதிபதிதன்னில்
நல்லுரவாகிநயம்படநின்றாக்கால்
உள்ளும்பரமுமொடுங்கும்பசுபாசந்
தெள்ளிமைகண்டுதெரிவதுவுண்மையே ......திரவுகோ

உண்மையாம்பசுபாசமிரண்டுடன்
நன்மையதாகநாடும்பதிதன்னில்
தண்மைபசுவும்பாசந்தனைக்காணும்
வண்மையாம்பாசபசுவினையறியவும... ... ...திரவுகோ

அறியாமற்பாசமறியவேவேண்டிடில்
நெறியானஆசான்நேர்மையைகண்டிடும்
குறியாயவர்பதங்குணமுடன்வேண்டிடில்
பரியானபாசம்பசுதனையறியுமே ... ... திரவுகோ

ஆமெனப்பாசம்பசுதனையறிந்தபின்
தாமேநற்பசுதலைவனைக்காணுமாய
நாமென்றவனையேநாடியேகாணிடில்
ஓமென்றசித்துமொருகோடியாடுமே. ... ... திரவுகோ

சித்திகளானதோர்தேகமுமிரண்டை
பத்தியேகாணப்பதவிகள்கண்டாக்கால்
முத்தியுமில்லையேமோட்சமுமில்லையே
சத்தியுமில்லைதான் தன்மையுமில்லையே ... ...திரவுகோ

தன்மயமானதருவஞ்செழுத்தினில்
உண்மைகள்தன்னையுணர்க்கவுஞ்சேருமே
நன்மைஅகாரம்நடுவெனத்தோன்றியே
உண்மைஉகாரமுணர்ந்திடுமண்டமேல் ... ... திரவுகோ

அண்டத்திலேவிந்ததிலேஓங்காரமாய்க்
கண்டத்துலேநின்றகருணையறிந்தபின்
பிண்டத்தில்மூன்றும்பெருமையதாகவே
நின்றுற்றஅஞ்சுமேநேரெழுத்தாகுமே ... ...திரவுகோ

ஆமேஅகாரமாயமர்ந்ததுசிவமாக
தாமேஉகாரந்தான் தன்னுயிராகிடும்
ஓமேஓங்காரவுடலெழுத்தாகுமாம்
நாமேவகுத்துநலமதுணர்த்தோமே... ... ... திரவுகோ

உரைத்ததோர்பாதங்களுண்மைவெளிப்பட
நிரைத்தகருவினில்நிருணயஞ்சொல்லுவேன்
மரைத்தோசகமலரினில்பூரகம்
அரைத்ததுகும்பகமமர்ந்ததுகாலதாம் ... திரவுகோ

காலானதத்துவாறுகருவானமூலமாய்
மேலானவன்னியுமெய்யானதீபமாம்
பாலானவப்புவும்பதிவானபூரணம்
சேலானபோதகஞ்சிவயோகமாகுமே திரவுகோ

சிவயோகியாகவுந்தீபச்சுடரொளித்
தவமாகத்தானிருந்துதன்னிலேகண்டாக்கால்
நவமாஞ்சிகாரம்நடுவானவீடதாம்
அவமானமில்லாவனுக்கிரகம்பாரையே திரவுகோவி

பாரோநீவாசியைப்பஞ்சாக்ஷரநிலைக்க
காரோயன்னிலேதன்னைகடைக்கண்ணுனியிறுமேல
சேரோபரப்பிரமஞ்சிவபதந்தன்னிலே
கூரோவங்சிங்கென்றகுண்டலிதண்மையே திரவு

தன்மையதானசதுர்கிரிதன்னிலே
உண்மையாய்ச்சென்றுவுயாந்தமேலவீட்டினில
நன்மையாமந்தநடுவாங்குகைதனனில
சின்மயமானதோர்ஈசனைக்கண்டிடே திரவுகோ

கண்டேநகத்திற்கருணைதரித்திட
விண்டேனகந்தனைவெகுளியைபோலவே
கொண்டேன்குருவருள்குணமாய்மனந்தன்னில்
நின்றவோரெழுத்தையும்நினைவுந்சொன்னதால் திரவு

சொன்னார்கருவுஞ்சோடசமுழுமையுங்
கண்ணெதிரானதோர்காரணமுஞ்சொல்லி
முன்னோர்கள்செய்தமுறைமைகளுஞ்சொல்லி
விண்ணோருமென்றுவிதித்துரைசெய்ததோர் ... திரவுகோ

உரைத்தார்வயித்தியம்உண்மையாம்வாதங்கள்
நிரைத்தாவசியங்கள்நேர்மையாமஞ்சனம
மரைப்புடன்சர்க்குருவைப்புமுறைகளும
வரத்துடனேவாலைமவுனத்தைவெளிவுரத் ... திரவுகோ

வாலைதன்பூசையைவழுத்தவுங்கேளுங்கள்
காலைமேநீங்களுங்கால்முகஞ்சுத்தியாய்
ஞானமாயததிருநீறும்நயமுடன்பூசியே
சீலமாயநீங்களுஞ்செபமதுசெய்யவே .... திரவுகோ

ஜெபமதுசெய்துமேசிவமானவிந்துவைத
தவமதுவாகவேதன்னருள்போனறிட
நவமதுவாகவும்லாலியென்றேறிட
பவமதுதீரவும்பார்த்திரம்வேண்டிடே.............. திரவுகோ

பாத்திரம்வேண்டியேபரமாம்வெளிதன்னில்
நேத்திரந்தாளுகிநின்னருளகொண்டிட
தோத்திரம்பண்ணியேசுந்தரியாள்பூசை
மாத்திரைப்போதினிலவருகவுமவாலையே ... .திரவுகோ

வாலையைக்கண்டுவெணங்கிடுமோந்தாகள
காலையுமாலையுங்கருத்துரவாகினால
ஆலையமாகுமவர்வுருவங்களுந
தாழுவதொன்றிலலைதவமதுவாகவும்...... ...... திரவுகோ

தவமதுசெயயவுஞ்சாற்றுவோங்கேளுமே
உவமானமில்லையேஓங்காரவட்டத்துள
சிவமானவிந்துவைச்சிம்மென்றுபூசிக்க
நவமாந்திரகமுநறசிவயோகமாங் .. ... திரவுகோ

யோகநிலமையுருஞ்சிவசத்தியாம்
ஆகமமாகயறிநதுமேபூசித்தால
தேகஞ்சிவமாகிசிவமாஞ்சிவயோகம்
பாகமதாய்நின்றுபணிவதுசித்தியே....... .... .. திரவுகோ

நாதவிந்துயின்னமெதன்றுயறிக.

விருத்தம்.

விநதென்றுநாதமென்றுமெய்தனிற்பிரித்துகாட்டி
வநதென்றுயென்னையாண்டவாலையாங்குருத்திபாதந்
தநதென்றுநாயேன்றன்னைச்சர்க்குருவென்னைக்காத்த
மூநதென்றுதந்தைதாயாய்முடிந்ததோர்விந்தைகாணே.

தரு.

காணுமொடையே நாதமும்விந்தினை
காணுமொடையே

சத்துருமித்துரு தன்னையறிந்துமே
புத்தியுடனே பொருந்தஅகத்திடு
அத்தநருளா லகற்றுவரொன்றலலால்
மற்றதுமனதுற வளருஞ்சாரணையிதே ....காணு

சாரணைதீர்த்திடுந் தாக்குமனோன்மணி
காரணமாகக கருத்திலடங்கிடுந்
தாரணமான தனுவும்பிலத்திடும்
பூரணவாசியும் புத்தியிலசெலனுமே...... ......காணு

புத்தியில்வாசிப் புகுந்துரவாகிறல்
நெற்றிக்கண்ணின்று நேரோதுலங்கிடும்
நத்தும்புருவ நடுவின்புடத்தீயில
உய்த்துநீபாரு வெளிகொண்டதீபமே... ......காணு

தீபந்துலங்குந திரமதுசொல்லுமேவாம்
பாபமிகுநத பருபுளியெண்ணையும்
கோபமிகுத்தக் கொடும்பாக்கிலேசுன்னஞ்
சாபம்விளைக்குந் தனிமீனிறைச்சியே காணு

இரச்சிமுதலா யிவைகளகற்றிநீ
நிறைச்செந்தமுது நேருடன்கொண்டிடும்
உறைச்சிதுகறப முண்மையாம்பூரணம்
அறைத்திடுபாரு ஆனந்தபோதமே காணு

போதமதாய்நின்ற பூரணந்தன்னையே
நீதமாய்க்கண்டு நின்மயம்போற்றிறல
ரோதமடிமுடிப் பத்தியதீபமுஞ்
பாதாதிமயமெனத் தூண்டியநாதமே காணு

நாதமுவிந்துவும் நயமாயறிந்துநீ
நீதமாயந்த நிலையில்நில்வாசியை
போதம்வராமல் பிணைத்துயிருத்திறல்
பூதமொடிங்கிப் பொருநதுஞ்சுழியிலே காணு

சுழியினில்வாசி சுழன்றுருகாமலே
வழிதுறைகண்டு வாசியையேற்றிடு
அழிபடுந்தேக மாதிநிலைத்திடும்
முழிநடுசிக்கென முன்னிலைபின்னே காணு

பின்னிலைப்பட்டது பெரிகியபூரணம்
தன்னிலையதுவெனச் சார்ந்துகுளித்திடு

வன்னியும்வாசியும் வளருங்குகையது
சென்னியின்பாதந் தெட்சணமாகுமே காணு

ஆகுநல்தெட்சணம் அகமதிலீசனும்
வாகுடநரிவதும் வளருநற்றீபமாய்
போகம்பெரிகிப் பூரணகெங்கையாம்
ஏகமாயெங்கு மிருந்ததைக்கண்டிடே காணு

கண்டுபிடித்துக் கனலையெறித்திடு
அண்டியேஆவி யதனுள்ளடங்கிடும்
மண்டியவாசியைமதியுடனேசேர்ந்து
நின்றரவியிடம் நேர்ந்ததுவுண்மையே காணு

உண்மையிப்படியென் றுகந்துநீவாசியைத்
தன்மையிதனறு சார்ந்துசெவிநதிநூல
சின்மயமாகி சிரக்குஞ்சிவயோகம்
நன்மையிதென்றுமே நாட்டங்கள் கண்டிடே காணு

நாட்டங்கண்கூசும் நன்றாயுருட்டிமேல்
ஏத்துவாசியேகாந்தபோதமாம்
வாட்டங்களில்லை மனையுநதிரப்பமும்
தேட்டங்களெனை சிவயோகமுந்தநியே காணு

சிந்தைபஞ்சாட்சரந் தெவிட்டசெய்ததுடு
அந்தியுஞ்சந்தியும் அநதநிலையிலநில
சொந்தமாய்மூலச் சுடரதெழும்பியே
புந்தியில்நின்றது பூரணமாகுமே காணு

பூரணதீட்சைப் பொருந்துமின்னாலினில்
பூரணமென்ற புதுமையறிந்திலார்
பூரணமானபுதுமையறிந்தவர்
பூரணகெங்கையையோதிப்பார்கண்டிடே காணு

கண்டதருபத்துநாலுசரக்குக்குந்
கொண்டிடசெயநீர்குருமுறையாருமாம்
நின்றிடும்பூவினில்நேர்வீரசாரமுஞ்
சென்றிடப்பொடித்துநீசேருபிங்கனிலே காணு

பிங்கானிவிட்டுமேபேணிப்பனியினிலவை
பாங்கானசெயநீரும்பருகிப்பெருகிடுங்காண்
தூங்காமலேநின்றதுருதியத்தைவாங்கிடு
சாங்கமாய்குப்பியில்சாதித்துரொப்பிடே காணு

வளமதில்சரக்கதை வாட்டிதுவைத்திடும்
சலமதில்நலமதாய சேரவேகட்டிடுமே
நலமுடன்கட்டின நல்லசரக்கினில்
பலநிதியுண்டுகாண் பக்குவங்கண்டிடே காரு

கண்டிடக்கேளுமே கதித்தபெழுகுநீர்
உண்டிடும்பூவும் முடன்சாரபச்சையும்
விண்டிடும்பூரமும் விதிக்கவொன்றாகவே
சென்றிடக்கூட்டியே செயநீர்விட்டாட்டிடே காரு

ஆட்டியெடுத்தே யகண்டபிங்காணில்லை
நாட்டும்பணியினில் நல்லசிவமாகும்
ஊட்டுக்கலகுப்பியி லுடன்வீரநதாக்கிடு
தேட்டுடன்நீருஞ் சிவந்திடும்பாருமே காரு

பாருஞ்செயநீரில் பட்டச்சரக்குகள்
நேருடனுட்டவும நிலைத்தமெழுகதாம்
சீருளமெழுகதில் சிததுவளைந்துடும்
காருநலலோகங்கள் கதிக்கப்பழுக்குமே காரு

பழுக்கும்வகைதன்னைப் பகரவுங்கேளுங்கள
அழுக்குமனாநதன்னை யறுத்துஅகற்றிடும்
துழுக்கும்பிரவிக தூாைக்கணைந்திடுஞ்
செபிக்குமுளமூலஞ் சிவயோகஞ்சென்றிடட காரு

சென்றிடும்போதல்லோ சேரச்சிவமயம்
கண்டிடுமபோது கலமணல்யேமமாம
விண்டிடும்வார்த்தை விளங்கியமந்திரம்
நின்றிடுங்கற்பமாம் நேர்தனைக்கேட்டிடே காரு

கற்பம்.

நேரிசைவெண்பா.

அறியாதவர்களுக்கே யானுலுங்காயகற்பங்
குறியால்கருவுநித்தக் கூரதனுல—நெறியாலே
வாலையெனக்கேயுரைத்த வாய்நதகற்பத்தினையை
சாலவெல்லார்க்குஞ்சொல் லிச்சை. சாக

கற்பமுறை-தரு.

காயகற்பமுறைசெயகுவாயச்—சிவயோக
காயகற்பமுறைசெயகுவாய

காயாதிகற்பங் கருவொன்றுரைக்கவே
மாயாதிமூலமும் வளருமுள்மூலமும்
ஓயாதசத்தி யொளிர்கொண்டமூலமுஞ்
சாயாமல்மூன்றுந் தன்னுக்குள்பார்த்திடே காயக

பார்த்திடும்ரவிமதிப் பகருஞ்சுடருடன்
சேர்த்திடுமொன்றாய்த் திரமானகல்வத்தில்
நீர்த்திடும்காதநீர் வளங்கொண்டளைத்ததை
பேர்த்துவழித்துப் பொருந்தத்திரட்டுமே காயக

திரட்டிரவிதனில் சீராயுலர்ந்தபின்
உருட்டும்வட்டோட்டி லொடிக்கிமண்சீலை செய்
சுருட்டிரவிதனில் சுண்டியுலர்ந்தபின்
மருட்டியமாய்கையை வணங்கிப்புடமிடே காயக

வணங்கிப்புட்மது வைத்திடுங்குக்கிடம்
இணங்கிமும்மூலமு மிறிகிமலர்ந்திடும்
வணங்கியெடுத்து வடிவானசெப்பினில்
இணங்கியதனை யியல்பாய்பொசித்திடே காயக

பொசித்திடும்பணவிடை பொருந்துமதுவினில்
வசித்திடும் வாதமும் வளையபித்தமும்
நசித்துநடுங்கியே நமனும்விலகிடும்
பசித்திடும்பூரண பற்பத்தின்தன்மையே காயக

தன்மைபொருந்துந் தனுவானதேகத்தில்
உண்மைரசவர்க்க மூட்டுமுருதியால்
தண்மையாய்நின்றுநீ நாடுசுருபத்தில்
புன்மையுடலைப் பொருந்தியறிந்திடே காயக

அறிந்தமனதினு லந்திரப்படும்
அறிந்தமனதினு லந்தந்திரப்படும்
அறிந்தமனந்தனை அன்புடன்பொருந்தினால்
விரிந்திடும்வாசி விசையிலொடுங்குமே காயக

ஒடுங்கியதேக முறுதிதிடப்பட
அடங்கியபற்ப மறிந்துவுணர்ந்திடும்
துடங்கியசாரைச் சுன்னமருந்தினால்
மடங்கியதேக மசதிவலுக்குமே காயக

திண்ணமாய்மண்டலஞ் செலுத்திடுஞ்சாரையை
உண்ணபயந்து ரொடிங்கிபிராதேநீ

விண்ணங்களில்லே விரசுகொடுதேதிடும்
அண்ணமெல்லனக்கு மருளினவாரிதே காயக

வார்வொடியுப்பு வளர்க்குமிககாயததை
காரிருமண்டலங் கசிந்துவுணர்ந்திட
சீர்சதைமாங்கிஷந் திரமாய்வலுத்திடும்
பார்நீர்பனையுப்பு பதையாதிருக்குமே காயக

இருக்குமேதேக மெந்நாளாகிலும்
உரைக்குமேவாசியு முண்மைதிரப்படும்
பறக்குமேநரைதிரை பாரின்பசனையால்
சிறக்குமேதீபரு சிவாநந்திமூலமே காயக

கொச்சககலிப்பா.

வாழ்வாய்குருபதத்தில் வாலையருள்பெற்றாநன்றாய்
வாழ்வாயசதாசிவனைபோல் வையகததிலெனனாளும
வாழ்வாயபதியாறும் வைத்துமனோன்மணிநாட்டில்
வாழவார்காணீடூழி வளர்மதிகாலுளளமட்டுமே

வேறு.

உருவாகிவெளியாகி யுணர்வாகிநின்றாய்
கருவாகிமதமாகி அயலாகிவொன்றாயய
தருவாகிநிணமாகி தானாகியனாய
வுருவாகியிருளாகி மருவாகிசிங்கே. உ௱சு

சிங்கென்றூதப்பெற்றார் சிவன்றன்னைதெரியப்பெற்றார்
வங்கென்றுவாங்கப்பெற்றார் வாயுவின்வடிவங்கண்டார்
அங்கென்றுஅணைக்கப்பெற்றார் அரசனைஅறியப்பெற்றார்
சங்கென்றுவுண்றப்பெற்றார்தங்களதம்நிலைமைபெற்றார். உ௱எ

உங்கென்றூதப்பெற்றார் வுந்தியிநொளியைப்பெற்றார்
அங்கென்றுஅழைக்கப்பெற்று அறிவுகண்டதுகண்டென்பார்
சிங்கென்றுயிடமும்பெற்றார் தேவனைத்திரியப்பெற்றார்
கங்கென்றுவடிவைப்பெற்று கங்கையைக்கண்ணாலகண்டார் உ௱அ

மூலகாரணத்தைப்பெற்றார் முச்சந்தியிடத்தைப்பெற்றார்
பாலகாரணத்தைக்கண்டார் வடிவொத்தநிலையைக்கண்டார்
காலகாரணத்தைப்பெற்றார் காலனையுதையப்பெற்றார்
பாலனும்பருவுபாத்தார் பதாம்புயமானார்பாரே. உ௱௯

பார்க்கின்றதெய்வம்வேரோ பதைக்கின்றசத்திவேரோ
கார்க்கின்றதுன்னையல்லால் காவலன்வேறுமுண்டோ
ஆர்க்கின்றசத்திநீயே அல்லதுவேருமுண்டோ
போக்குண்டோவருத்துமுண்டோ புண்ணியபாவத்தாரோ, உ௱௰

முன்னோறகுசொன்ன குறி-தரு.

மச்சமுனிக குச்சிதமாமெச்ச வொருகுறிதான்
வரமாகவிள்மயினதால யாமநூ லீந்தார்
பச்சமுள்ளபோகருக்கு மிசசமொருகுறிதான்
பண்புடனேசெபபினதா லெழுபதுநூறீயந்தார்.
உச்சமுடன்சட்டைமுனிக கொருகுறிநான்சொன்னேன்
உறபனமாயககறபமுறை யறபுதநூறீயந்தார்
தற்சொரூபகொஙகணருக் கிச்சையுடனகுறிகள்
தானசொனனதாலவாதமதனேகஙகண்டேனயே ௨௱௰௧

திருமூலநாயனறகு அநுகூலமாக
திததிககச்சொனனகுறி யுததிககுளகண்டு
கருமூலமானமன மொனறியேகினருல
காரணமாமிதுவெனறு மாரணமாயவிண்டார்
குருமூலமான கோரககருககனறு
கூசாமறகுறிசொனனேன கோபபொருஜோடிந்தார்
பெருமூலமாகியதோ ரநவரிஷிககெலலாம
பெருமைசிவயோககுறி பேசினர்காணேயே. ௨௱௰௨

இடைக்காடனதனகிலநறில நவக்கிரகஞசிகக
யிருக்குதெனவுரைக்கேநறுன மருகலுறலகுச்சீந்தார்
விடைககாடனகவுதமாககு அகலிவநதுசேர
வேளையிருககுதெனறே நநதிகாளையெனககீநதார
சடைககாடனபாரசருககு புததிரன்வருமெனறு
சாததினதாலடியாரகு யேததெலலாமீநதார
சடைககாடனவாசவனதான காரணரைககாண
காணுதெனவுரைதம்தனை தோணுகுறிஜமயே, ௨௱௰௩

சித்தாதிசித்தருக்கு திசைதீட்சைமார்க்கம்
செயுமெனறுசொனனகுறி நயமென்றுகணடார்
பததாதிபததாகளுக குத்தரவதாகப
பாலிததேன்குருபாதம் பணபுடனேகணடார
காததாதிகர்ததர்சிவ யோகாக்குபபூரணம்
காணுமெனறுசொனனேனறன் மூணுமுனையிரகார்
உததாதிவுததமுறை பெறறசீஷாககெலலாம
உறபனமாமெனறுகுறி அறபுதங்காணேயே. ௨௱௰௪

பூமிதனிலநானமிருகப பட்சிகளுககெலலாம்
பொருந்துகினறபூரணமபோ லிருந்ததுகாணகுறியும
நேமியெலலாங்கணடவரை நிமிஷத்திதொண்ட
நிட்சயமாயகுறிசொலவேன் நினைவாகக்கேளு
காமியமாமமாணவதனைதக கசடெனவேதள்ளி
கரைகாணுமும்முறையைக் காணுஙகாணுமையே

சாமியென்றுசாஸ்திரத்தைச் சளமாகப்பார்த்துத்
தயங்குவதேனெனதுகுறி நயம்புகலுமையே ௨௱௰௫

வெண்பா.

பூமகள்போலநன்றாய்ப் புகழாய்க்குறம்பாடி
நேமங்களாய்ப்பிழைத்த நிஷ்டைசொன்னேன-வாமங்கள்
கொண்டுகூறிகேளுங் குவலயத்தோர்க்கெல்லாம்
நன்றுமுயிறமெயயெனறு நாடு. ௨௱௰௬

மெய்யென்றறிந்து விளங்கும்பொருளதனை
ஐயமரத்தேருங்கோ ளாராயநது - பைய
யேணிப்பழுவா யிருநதுகுறிவின்னுகிறேன்
ஊணிப்பார்ததுள்ளே வுணா. ௨௱௰௭

பொருளகவல.

சதுக்கணபதி சகோத்ரமாகிய
விததகர்சண்முகர் வேலாயுதனே
பத்தியாயுன்னைப பலகாலநினைநதிட
முததிதரும்பொருள முருகாகுகாசரண்

வெற்றிதருமயில் மீதினிலேறிய
வள்ளிமணாளா வருகவருகுவாய்
சித்திசையாகத் தேறிமனந்தான்
நெற்றிசைபோற்ற யிருந்தென்னையாளும்

கோலாகலாபா குமாராகுருபரா
சேலாயமரா சிரைமீடடசேவகா
வேலாயுதத்தால வென்றேயசுரரைக
காலாயுதத்தால கணக்கறிவிததுக்

மேலாகிவந்த வேலாயுதனார்
கலியுகத்தோரென்னைக் கண்டுமேவணங்கு
ஒலிமுரசுதத வுருபொருள்கூர
வநதுயென்முனனே மலரடிகாட்டிச்

சேர்ந்ததெனவே துணையுற்றுஆள்வாய்
சிவசிவாசரணம் சிவசம்புநாதா
பவபவாவென்றசொல பார்க்கவேலோட்டித்
தவதவமென்றசொல தானுகயியந்துப்

பத்தர்கள்சித்தர்கள் பலர்பெரியோர்கள்
உறறகருமம் வுரைக்கவேவேண்டி
சொற்றிரமாகச் சொல்மனோன்மணியே
மிக்கிரமாக விளம்பியதாயே

அத்தர்தன்பாகத்தமர்ந்திருந்தவளே
காளிபகவதி கங்காளரூபி
கூளிருமாளி குமரிமாதங்கி
தாளிசிர்த்தூளி சாம்பவியெனமே

இவளேவேளாயிலவங்கு விருகிடுணைதயே
தூளிதிரிபுரைச் சொற்கடங்காபபொருள்
ளாளியேயெங்குமமர்ந்தகாரணியே
பூரணமான புருமையவீதியிற்

காரணமாகிக் கலந்ததோர்தாயே
வாரணமாம்வளர் பாரவதிதேவியே
ஆண்டியாமீசனோ டாடியநீலி
தூண்டியசமாய்கையைததுரத்தியசூலி

பாண்டியன்கூடலிற் பறிந்திருந்தவளே
தாண்டியகின்மலன் தாணுமபரதநி
ஆனந்தரூபி அதிரூபமாயி
தானந்தவீரிச் சவுரிசவுந்தரி

மோனந்தமான மூக்கண்பகவதி
வானந்தமான மாயிமனோன்மணி
அண்டபேரண்டத தடுககதுகிடநது
தொண்டர்குழாதனை சூழ்வரவழைத்துத்

தானூரலியந்து தகைமையுணடாகும்
தோனூர்நதவாசிதிருபுரையானநதி
மூதண்டகோதணட மூகடாகின்ற
பாதணடமுள்ள பராவரவடிவே

ஓங்காரத்துள்ளே ஒளிவெளியாகி
ஆங்காரகிஷ்கள மானந்தமாகி
றீங்காசனதநி லியங்குமாதங்கி
தூங்காப்பதவித் துணையெனக்கீநது

தேசிகர்ஞானிகள் சித்திக்கவின்பம்
பூசகருள்ளம் புளகமுற்றிருக்க
வைத்ததேக வகைக்குறிசொல்ல
யெத்திசைபோற்ற யினிவரமருளே, ௨௱௰௮

வெண்பா.

அருளுஞ்சிவமா மாதியோடந்தவனை
இருளும்வெளியொளியா மேற்கைப் - பொருளங்
குறியளிவித்தோதக் குருபரனந்தி
நெறியறிவித் தென்முன்வா.

போதனைத் - தரு.

பூமிதனில்நாற்சதிரங்கீறையே   யதிற்
பொன்னிறமாம்நால்வாசற் பாறையே
நேமமுடன்கணபதியைச் சேரையே   என்று
நிறைநாழியவல்கடலை வாரியே   ௨௨௰

வாமியெனும்வல்லபை அயங் கூறையே   நன்றாய்
வணங்கியேபூரணத்தைக் காரையே
நாமியென்றநால்பேருஞ் சீரையே   மேற்
சிதாசிவபீடமா மேறையே.   ௨௨௧

சொல்லையிலேவிருக்கென்று மூடுதே   நல்ல
சூடன்சாம்பிராணிவாடை தேடுதே
கல்லையிலேரசபான மோடுதே   நன்றாய்க்
கனமாக்ககால்சுழிநின் றாடுதே.

தில்லையில்வந்தோமென்று நாடுதே   மாசத்தி
திரள்மஞ்சள்பொடிதூவ ஆடுதே
எல்லையாம்வட்டத்திற் சூடுதே   நலல
யேமமொடுநேமமுறை வீடதே.   ௨௨௩

தற்சொருபதெட்சணையை வையடா   அஞ்சு
தானபாததிரைபானுமதிக் கையடா
மெய்ச்சொருபபச்சரிசி கொய்யடா   யெங்கும்
விளங்குமண்டஞ்ஞானசுத்தி வையடா   ௨௨௪

சிரசுதனிலறுகெடுத்து முடியடா   நல்ல
சீரானவல்லபைமேற் படியடா
அரசுபதியானநின வடியடா   யன்று
ஆணவத்தைநீக்கியொன்றைப் பிடியடா   ௨௨௫

பொய்யுரையென்றசொல்லை நீக்கிக்கோ   நன்றாய்ப்
போதமுதன்னிடத்தில்நின்று தாக்கிக்கோ
மெய்யுரையதானசொல்லுண் டாக்கிக்கோ   என்றும்
வீணென்றவீரியத்தைப் போக்கிக்கோ   ௨௨௬

மேரிருக்குந்தானமதைப் பார்த்துக்கோ   அந்த
வீதியெல்லாமஷ்டாங்கஞ் சேர்த்துக்கோ
ஆரிருக்குமிந்திரதிசைக் காத்துக்கோ   என்றும்
அழகாகமுச்சுடரைப் போற்றிக்கோ   ௨௨௭

நேரிருக்குமிரவிமதிப் பார்த்துக்கோ   என்றும்
நிலையாகச்சுழியதீத மேத்திக்கோ
பாரிருக்குஞ்சபைதனைத் தேத்திக்கோ· கிண்ணிதனில்
பால்பழஞ்சக்கரைதேன் னூற்றிக்கோ   ௨௨௮

கொண்டுவந்துமுன்புவைத்துக் கும்பிடு மதுக்
  கூட்டியேயடியதனிற் பண்பிடு
பண்டுவந்தயிளநீரைக் கண்விடு அருள
  பாலிக்குந்தேங்காயை முன்படு, ௨௨௯,

தாம்பூலமருகாகக் கட்டிவை யாதத்
  தானந்தனில்கனிவகையைக் கூட்டிவை
வீமபாகக்கதலிதனை நாட்டிவை இந்த
  வேளையிலபுஷ்பாதி சூட்டிவை ௨௩௰,

மூலமுதலகற்பூர தீபம்வை மன
  மெட்டெட்டுமாத்திரைகொண் டேதியே
காததபினநெளவிலுண் டாக்கையே இதைக
  காணவேமாலென்று தோக்கையே, ௨௩௧

சுத்தமாஞ்சீலசலம் போக்கையே இதைச்
  சூழவேருத்திரனேதநி யாக்கையே
தைத்தாலிவ்வெளவாலுண் டாக்கையே யதைத்
  தாககுமயேசுரனைச் சேர்க்கையே ௨௩௨

பேணியேஐவரை யாணிக்கோ வருள்
  பேரண்டத்தங்கெனறு வூணிக்கோ
காணியேகோடியென் றுணிக்கோ கரைக்
  கண்டதுசீவநெனப் பேணிக்கோ ௨௩௩

கேணிபோலமுதாருந் தோணிக்கோ அருள்
  கிட்டியேவாசியை யூணிக்கோ
கோணுகநவமோரெழுத தாணிக்கோ ஒன்றுங்
  கோடாருகாணியை யூணிக்கோ, ௨௩௪

கைமுறைதப்பாமல் நில்லையே கனல
  கண்டத்துமேலத்தாழ பல்லையே
செய்முறையறபமென் றல்லையே செவி
  திஷ்டிகருநோசுளி வில்லையே, ௨௩௫,

ஐமுறைபூதமுஞ்சொல்லையே, யருள்
  ஆனநதவேதாநதங்கலலையே
பொய்முறையாவது மில்லையே இது
  போக்குடன்காணவு நல்லையே. ௨௩௬,

விருத்தம்.

ஐயனேஅறிவுள்ளானே யருள்பெருரத்ஞனந்தா
மையதைக்கொண்டுவாநீ கனகுருயறிந்துசொல்வேன்,
துய்யமாம்வெளியிற்றுண்ட சொற்குறிகூட்சங்கூட்டி
மெய்யதாயெண்ணிவநதால் வேண்டியகுறிசொலவேனே, ௨௩௭

கொச்சகம்.

ஆதிசதாசிவனார்க் கன்புவுகந்துவள்ர்
சாதிகுறமகளுந் தஞ்சமாததுரிலவந்து
சோதிககருணையுடன் சொற்குறியுமெய்த்தவமும்
நாதிசசின்மயமதனில் நற்குறியுரைசொலவாளே உ௯அ

வசனம்.

வாடா ஐயே-உன்னுடைய-முகக்குறி-விலைக்குறி- நகைக்குறி நிகக்குறி-கைக்குறி-மெய்க்குறிப்பொருந்திய-தேகமாகத்தோணுது அதுவல்லாமல் முப்பத்திரண்டு லட்சணமும்பொருந்திய தேகத்திற்கு ஆதரவாக இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி ஞானசததி மாயாசத்தி பராசததி யிந்தபஞ்ச சத்திகளுமல்லாமல் அஷ்டசத்திகள்பொருந்தன ரேகைகளுமலலாமல நகார மகார சிகார வகார யகார் அஞ்சரங்களுக்குள்ளிட்ட அஷ்டாட்சரங்கள திசை தீட்சைமார்க்கங்களும் பொருந்தத்தக்கதாக இயமம் நியமம் ஆசனம பிராணயம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதிகளுட்கொண்ட நாதாக்கள குறுமுனி சட்டைமுனி பிரமமுனி மச்சமுனி நந்தீசர் கோரக்கர் திருவருள்நாயனருள்ளிட்ட தபோதனர்களையும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவாகளும் நாற்பததெணணாயிரம ரிஷிகளும் அஷ்டவசுக்களும் கின்னரர் கிம்புருடா முதலாகிய பெரியோாகளை வணக்கஞ்செய்யத்தக்கதாக நினைவிலே வுன்னிக்கொண்டு வந்து கேட்டதாகத தோணுது ஆனல் சொல்லுகிறேன கேளடையே. உ௯௯

உபதேசத்-தரு.

சுத்தமுன்னசிஷ்னேகீ என்னிட
முகக்து நகெதிராகவந்துநில்
பததென்றசொல்லை யென்கண்முனே
பார்ப்பதுமும்மல மென்றுகல
சித்தென்றசொலலுக்கு மனமுன்னே
மாத்திரையென்ற ஓங்காரவிதநில் நில்
பிதததெனறஆணவங்கண்முனே
யண்டபேரண்டமானதைகண்டுநில் உ௱

நின்றுமுன்கைதனைக் கொண்டுவாஐயே
நேர்ந்துககோஅஞ்செழுத்துண்டுபார்
பண்டுமேமுக்கோணங் கண்டுவா அதைப்
பாாக்கச்சிக்ரமதென்றுகாா
சென்றுலகிறிய துண்டுவாவினைச்
சேர்நதமலம போச்சின்றுபார்
இன்றுமுன்கைரேகை நன்றுதாபசிக்
கேயன்னமென்றுரைக்கொண்டுவா உ௱க

வித்தையாம்ரோகைகள் ரெம்பையே அந்த
வீரத்தாலவாசியை கும்பையே
பதைதயாமாதந்திரிர்கொம்பையே
அம்பரத்திலொடிததுவாகம்பையே
சுத்தக்குகைரோகை நம்மையேபதில்
சூட்சத்தில்மாதந்திரரும்பையே
அத்தைமருமகடமையே யரு
ளானந்தமோனந்த மூன்வையே உ௬௨

அம்பதைநாணியிற்பூட்டிக்கோ மற்ற
ஐவரைக்காணியிறகூட்டிக்கோ
தும்பதையங்கியிலமூட்டிக்கோ நிர்த்
தூளியாயவாசியையாட்டிக்கோ
வம்பரைதுணடமாய வெட்டிககோ தங்கம்
வாயக்கவுதகதைப்பூட்டிக்கோ
எம்பதைநீயென்றும நீட்டிக்கோ ரோகை
ஞானசெயரிங்கூறறிவு காட்டிக்கோ உ௬௩

வேறு - தரு.

மண்டலந்தன்னிலேகாயசித்தி
வாய்க்கச்செயயும்வளாமச்சரோகை
அண்டர்கனிதம்போலவும்புத்தி
யுண்டாமதிசோறியுள்ளரோகை
குண்டலியாங்குருசத்திவித்தைக்
கொடுக்கும்விட்டகுறையிநதரோகை
ஒன்றனைதறருள்வாசலைப்பற்றி
யொடுங்குமாங்கண்டமுச்சிரோகை உ௬௪

வேறு - தரு.

சொன்னமொழிபொய்யாமல்நிற்க கையிலைச்
சுடராகக்காணுதுகனை சூட்சமுள்ளரோகை
வின்னமொழிபேசுகின்றசமய வீணரையே
வெட்டியடித்தொடுக்குமிந்நவிதமாங்கைரோகை
சின்னமொழியொருநாளுமில்லை யில்லையென்று
சேர்ந்தவரையாதரிக்குநிரமாங்கைரோகை
கன்னல்மொழிமும்மூன்றுமனகரத்னஞ்சார்ந்து
கருத்துடனேதரித்திருக்கக்காதலைவைக்கும்ரோகை உ௬௫

தமரகமாம்ரோகைதனைப்பாரு கையிற்
றன்ரோகைசுரயமாந்தருமதுநேரு
குமாருக்குள்ரோகைக்குடிமாரிவந்து
குடிகொண்டதலவிநேற்கோசமலச்சேரு

அமரரிடப்பதிரேகை ஆதியென்றும்பாரு
அஞ்சட்சரரேகைபை அடவாகக்காரு
சமரகிதிபதிரேகை சரியோகந்தருவிந்து
நாதவொலிதப்பாது நயமாய்நீபாரு. உ௪௬

சந்தானம்வந்துற்றதாலே வுனக்குத்
தாழ்விலலைவாழ்வுணடு சகலருக்குமேலே
மூநதானமூலம்வநததாலே நாளும்
முத்தியுண்டென்று மோசமிலலைகாலே
விந்தானவேவசைகண்டததாலே யினி
மென்மேலும்யோகமெதத வினையமுதப்பாலே
தந்தானதானமெனமென்றதாலே கற்பந்
தருவென்றுமுன்னிறகுந தணமையதனாலே உ௪எ

பக்குவநதன்னிலேயாசான் வந்து
பாலிப்பானருட்சத்திற் பதறுதையே
தக்குமபொருளசேரலென்னில யென்றும்
சதாசிவன்தாள்தோன்றுந தப்பாது ஐயே
முக்கவமிலலையெனறெண்ணி யருள
மோட்சகுருவந்துநன்று முனனிறபானையே
அகருவடந்தாணதரிததயீசன மணி
பூரணமருள்வார்காணேயே உ௪அ

கலிப்பா.

என்றுபலகுறிக ளிதமாயுரைத்தபின்பு
மனறுமாத்தூரை வாழ்ததிருளபூங்குறத்திக்
கன்றுசதாசிவனார்க் களிகூாநதுகற்பகொடி
இன்றுபெருவாயெனவே யீநதார்வெ ருமதிபே. உ௪௯

வரைகடந்தது அண்டகோளகமெனும்வகுப்பு
திரைகடநதது மனோலயப்பட்டதுதெரியாக
கரைகடநதது ஆசையைக்கடநததுகணகள
நுரைகடநதது காயத்திலபழுத்ததுநுணுககம் உ௫ய
நுணுக்கம்பூரண மன்றிவேறிலலைநுணுக்கங
கணுக்கண்மூன்றினில மயக்கமேயாவறகுமயக்கம்
நுணுக்கம்நின்னைநீ மவத்தைகளமூன்றையுநுணுகி
உணுக்குச்சித்திர மாகுவான்போலெனவுவந்து உ௫௧

வேறு.

ஊகாரவெனும்வாசி சீயெனுமுறவாய்
ஆகாரவெனுமாகாரவெனு வாசியையறிவாய
ஏகாரவெளியிது வோவென்பதுவாய
காயாபுரிகிலமானது கமகமகமகரமே ௨௫௨

மேமேமேமேமேமே யென்றொருவிதிசொல்லி
நாமாவாயாராடா யென்றொருநகைசொல்லி
ஓமேயாமே ஓமயாம் யென்றொருவுறவாசி
மாமாமாமாவென் றவர்சொலலுமவானோ ௨௫௩

ஐயுங்கிலியுஞ்சவ்வும் அம்மனையாகாகா
எயயுமஙகிஷ வாசியிரண்டும்பிடையாக
கையுஞ்சீசீவாசிமா வெனுங்கடலாக
உயயுமயங்கிஷழுங்கும மங்குமபாதலமுருவாமே ௨௫௪

விருத்தம்.

பார்க்கின்றதெய்வம்வேரோ பதைக்கின்றசத்திவேறே
கார்க்கின்றதுனையலலால காவலனவேருமுணடோ
ஆககின்றசததிநீயே அலலதுவேறுமுண்டோ
போக்குண்டோவருத்துமுணடோ புண்ணியபாவத்தாரோ ௨௫௫

தாநின்றநிலையும்நீயே தாரகப்பிரமம்நீயே
கானென்றதீயுமநீயே கனகடற்கனலும்நீயே
தீநின்றபுவனமநீயே திருபுரவனந்தம்நீயே
ஆறென்றவடிவுமநீயே ஆனநதமயமும்நீயே ௨௫௬

நீயென்றுநானதானென்று நிற்கின்றபேதமாறே
வாயனறிநிலமுமன்றி வருகின்றவாயுவாறே
காயன்றிபழமுமனறி காண்கின்றகனலதானே
சியனறிசிவமுணடோ திருவன்றிவாதமுண்டோ ௨௫௭

உன்றன்றிவுலகமாரோ வுயிரன்றிபகையுமாரோ
டன்றனறிவெவ்வேருண்டோ மதியன்றிபொருளுமுண்டோ
ஒனறனறியிரணடுமுண்டோ வுருவன்றிஞானமுணடோ
கன்றன்றிமுலைபபாலுண்டோ கற்கின்றஞானநதானே ௨௫௮

ஞானமாஞ்ஞாயமாரு நடக்கின்றமுதலும்நீயே
தேனுமார்திததித்தீப்பாரு திததீப்புளசிவப்பும்நீயே
ஊனன்றிவுயிரதானரு ஊனுக்குள்வுயிரும்நீயே
கானன்றிகானல்கானோன கருணையாங்கடலிலதானே ௨௫௯

தாய்நின்றயிடத்தைநோக்கி தவம்புரிவேனையாமால
மாயன்றிமாயைபோக்கி வருகினறசிவத்தைக்கண்டேன
யேயனறிஅயயைப்போககி யிருக்கின்றயிடததைக்கண்டேன்
வாயன்றிகாணார்காணார் ஆயிநன்பாதமாமே ௨௬௰

பாதத்தின்வடிவைக்கேட்கில பதாம்புயதன்னைநோககில
சீதத்தமலர்களபோலே தினந்தினம்நினைப்பாயாகில
வாதத்துக்குப்பேயாதி மனமநதஞானமாதி
சாதித்தாலதுவுங்காணுந் தானெத்தாலிதுவுங்காணும் ௨௬௧

காண்கின்றசிதசதர்க்கல்லோ கசடருங்காணமாட்டார்
பாங்கன்றிநினைப்பார்தன்னை பசாசமொன்றவனைமெண்ணு
தூங்கென்றலவங்கில்தூங்கு சுகமென்றலதனைப்பாரு
வாங்கென்றல்காரம்வாங்குமைத்தொன்றும்நினைத்திடாதே உசுஉ

நினைப்பது அகாரமன்றி நிற்பதுவெவ்வேறில்லை
வுனைத்தினந்தொழுதுயேற்ற வுகாரமேவுருவாய்க்கண்டேன்
மனத்திடைதரித்ததெல்லாம் மகாரத்தின்வடிவைப்பார்த்தேன்
யெனத்திடைசேர்ந்தபோது யிங்கில்லையிங்குமில்லை உசுங

இலலதுவெவ்வேருண்டோ யிருப்பிடம்யிந்தமூன்றும்
சொலலியநருளினாலே சூட்சததைச்சுருக்கிக்காட்டி
மெலலியும்பகலும்நீங்கி யிருநதவர்ஞானமெய்தும்
கலலுவர்தமக்குமில்லைக் கசடர்க்குமிலலைதானே உசுச

45560

விருத்தம்.

அன்புடன்குறத்திதானும் அறியதோர்குறிகளாகப்
பண்புடன்சூட்சமோட்சம் பகர்ந்தபின்சித்தரெலலாம்
நண்புடன்வாழவென்று நமுடன்போற்றிவாழ்ததி
வன்புவாததூரில்வந்து தரித்தனள்தரித்தாள்தானே உசுரு

தரித்துமாததூர்தன்னில் தயங்கியேயிருக்குநாளில்
கருத்துளேசிங்கன்தானும் கணக்குகைக்கவடுதோறும்
உருத்தனசிங்கிதனனை யுரிமையாய்ததேடிவாடி
துரிதநிரியாத்தூர்தன்னில துயர்நதவன்தேடினானே உசுசு

தேடினசிங்கன்தன்னைச் சிதம்பரத்திருந்தபேர்கள்
ஊடினமாகப்பார்த்து உச்சிதமுறைமையைக்கண்டு.
வாடினமயககமேது வநததோர்வகைசொலலென்ன
நாடியபின்சொலவேனென்று நடனமதாடினானே உசுஎ

நடனத் - தரு.

அக்குடனரவணிந்து - இல்லை
அம்பலததாடு சதாசிவன்முன்
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே உசுஅ

மைக்குழலாள்பாகா - தாண்டவ
வல்மபுரியுஞ்சதாசிவன்பாலா
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந்தோன்றினனே உசுசு

சொக்குடன்சூட்சும மதிலோரெழுந்
துருவாய்நிற்குஞ் சதாசிவன்முன்
தக்கிடதிரிகிட தொநதோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே உஎ0

சொக்குடன்பொடிதூவி - யாட்கரு
தொழில்காணபிறைவெளிகாணத்
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௧

கருவியாம்பட்சிகளை - யொரு
கவணியினாலே பிடித்தடக்கி
யருவியாங்குளந்தேடி - சித்
தானந்தசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௨

சருஷிப்பணம்பறிக்குஞ் - சமையச்
சண்டாளரொன்ற சவங்களைத்தான்
வெருவிப்பயந்தோடச் - சாபைவைக்கும்
வேதாந்தசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௩

சைவங்களென்றுசொல்லி - யுலகத்தைத்
தயங்கவைக்குஞ்சண்டாளர்களை
செயமுறைகையாலே - சொட்டுவைக்குஞ்
சிங்காரசசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௪

தாய்தமர்தந்தைசுற்றந் - தனைவிட்டுத்
தயங்கியஆணவத்தலைதவனை
நாயவரொன்றுசொல்லும் - விந்து
நாதாந்தசிங்கனுந்தோன்றினனே ௨௭௫

தலைமயிர்சவரஞ்செய்து - ருத்திராட்சத்
தாவடமவெகுவாய்த் தான்றரித்து
உழலுகின்றசமயனாதகான - கண்டித்து
உதைக்கின்றசிங்கனுந்தோன்றினனே ௨௭௬

கல்லணைசெந்துணியில - முடிந்துக்
கழுத்தினிலகட்டியேகலங்குவனைச்
சொல்லாதேயென்றுசொல்லி - வதைக்குஞ்
சுக்காரசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௭

ஆணவகாமியமாம் - மாயகையில
யலைந்தேயுழலுஞ்சண்டாளர்களைத்
தானுருமரிவாளால - வெட்டித
தறிக்கின்றசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௮

தன்னையுந்தலைவனையு - மறிந்து
தணலுமபொரியும்போலிருந்து
மன்னையுமணிந்துகொள்ளும் - பெரியோரை
வேண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௯

பெண்ணினாலாவதென்ன - வென்றுப்
பேசித்திரிந்தபேர்களுனைக்

கண்ணிலுமுழியாமல் - வெட்டக்
கருததுள்ளசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௲

அன்னகர்தனைப்போலே - லேபன
மருத்தோமென்கிற அசடர்களை
உன்னகமெங்கேயென்று - சொட்டுப்போட்
டுறுக்கியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௲க

போகனைபபோலப்பெண்மேல - மோகம்
பொருந்தப்புணர்ந்தாப்போதர்களை
மாதனைப்பாலேயுண்டு - யனுதினம்
வணங்கியசிஙகனுநதோன்றினனே உ௲உ

புலியுடனேடதுதா - னோராய்ப்
பொருநதியும்பொருந்தாப்புன்மையைப்போல்
வடிவுடனில்லறத்தில - வாழ்வோனை
வணங்கியசிங்கனுந தோன்றினனே உ௲௩

முன்சொன்னசுகபோகம் - பிரமகற்பம்
முற்றிலுமனுபவித் திருந்ததுபின்
சொன்னயேகாநதம்பெரு - மநதப்
பேரண்டசிங்கனுந தோனறினனே உ௲௪

மண்ணும்புனல்கனலும் - வளியொடு
வானவெளியொளியில வணங்குவனை
யென்னுடன்கண்ணுதலில - தோன்றிசே
ருத்தமசிங்கனுந தோன்றினனே உ௲௫

மச்சமுனிபோகருடன் - திருமூலர்
வாசமுனிகருவூரார் - பிரமமுனி
இச்சையிலலாதமுகண்ணிச் - சித்தர்க்
கிணஙகியசிங்கனுந தோன்றினனே உ௲௬

சட்டைமுனியிடைக்காடர் - ரோமரிஷி
சார்வாய்பிடிநற்கீரருடன்
சட்டையாங்கமலமுனி - திட்சை
செலுததியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௲௭

குருமுனிகோரக்கருங் - காலாங்கி
கொங்கணர்தான்பற்றும் - ரத்னத்தொரயை
உருமுனியாய்ப்போற்றும் - நல்ல
உச்சிதசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௲௮

சதாசிவமூர்த்தியெனுந் - திருவருள்
சம்புவனர்வளர் - ராத்தூரில்
அதாபிதயிலலாமல் - முச்சுட
ராடியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௲௯

விருத்தம்.

ஆடியகுறவன்றன்னை ஆத்தூரார்மகிழ்ந்துபார்த்து
ஊடினமாகநின்று வுச்சதநடனஞ்செயதால
தேடினகுறத்திதானும க்ஷிணததிலேவருவாளநீயும்
கூடினகுலமுமூருங் கூருவாயகுழுவாவென்றார உ௯௰

என்னதோர்சொல்லைக்கேட்டு யிருந்ததோர்சிங்கன்றானும்
நன்றதுவென்றுசொலலி நலமுடன்வூரும்பேரும்
சென்றதோருலகுக்கெல்லாந திகிரிகொண்டேகும்பானு
மன்றினிலுலாக்ககேளும் வளர்சதாசிவனூர்றடாம் உ௯௧

தரு

அண்டர்மெச்சியப்பூரணககலைக
காமெனவளர்நதோமெனக
தொண்டுசெய்தவர்முனிவர்வாழுஞ்
சோமகிரியிலககுழுவனையான உ௯௨

பண்டுபேதத்தைவுண்டெனனுளும்
பத்தியேமனதுததியால
அண்டர்குருவைக்கணடுதொழுது
ஆததூர்வாழுஙகுழுவனுண உ௯௩

மூலவங்கிஷபாலனூர்வளர்
முத்தாககுகநதபுதநிர
நனுகூலவஙகிஷமாமணிஞானங்
கூட்டுமாத்தூர்வாழுங்குழுவனுன் உ௯௪

அறிவானந்தஐயர்பதத்தில்
லன்புக்குகநதுயினபமாய்க்
குறியிருவுரிக்கூட்டிச்சேர்க்குங்
குலலாசஆத்தூாக்குழுவனுண் உ௯௫

முற்றுமானந்தமுத்தர்பதத்தினிங்
முற்றும்ரத்னமனம்வைத்துனுன்
அததிப்புள்ளையாறர்ச்சிததிருந்த
ஆத்தூர்வாழுங்குழுவனுன் உ௯௬

சஞ்சலப்படுஞ்சமயமாண்பனைச்
சார்ந்திருந்தரிவாளினால
வெஞ்சினங்கொணடவனைத்துணிந்து
வெளியொளிகாணுங்குழுவனுன உ௯௭

நாற்பத்துமுக்கோணச்சக்கர
கலமாய்வெண்பரித்தகட்டினில்

ஆர்ப்புதத்தியுடன்பூசைசெய்கின்ற
ஐயரைப்போற்றுங்குழுவனே உ௯அ

அஷ்டசத்திகள்சூழுமனோன்மணிக்
கன்புவுகந்துயின்பமாய்ச
சட்டமுடனேதத்துரிலவாழும்
சதாசிவனுடகுழுவன்யான உ௯௯

மடப்பதியோரைத்தூஷணித்துப்பொய்
வார்த்தைசொல்கின்றவம்பர்கள
படஅவர்பதிநாசமாய்விடப்
பார்க்குமந்திரக்குழுவனே ௩௱

மூன்றுமண்டலமுட்டுநதூணதில
மூலையிற்பாய்நதும் அணுவதாய்
தாண்டுமண்டலங்கடநதசித்தர்மேல்
தயவுளளஆத்தூர்குழுவனே ௩௱௧

அடிநடுமுடியறிந்துஅச்சபை
ஆடலகாணுதமூடர்களை
குடிகளுநுவெரியாலேயுதைக்கும்
குணமுளளஆத்தூர்க்குழுவனே ௩௱௨

தன்னகர்விட்டுவின்னகர்தேடி
தயங்கிமயங்குந்தரணியரை
எனனையெண்ணுமலிருப்பதுவென்றே
இயம்புமாததூரக்குழுவனே ௩௱௩

கடிகைகருக்கலேமானைப்பிடிதது
கருததுடன்விரிததிருத்தியே
துடிகையுடனேபொசிககுமந்திரத்
துரையுமாத்தூர்க்குழுவனே ௩௱௪

திபதை.

இப்படியாடிப்பாடி யிருக்கின்றநேரநதன்னில்
நற்படிமேகந்தானும் நயமுடன்குறிகள்முனனி
சொற்படிதவருமற்றன் சொரிநதுபூமாரிபெய்ய
மெய்ப்படிசிங்கன்கண்டு மென்மேலும்பூரிததானே ௩௱௫

களந்தமீதில்லாமாரிக் காசினியெங்குமையே
கொளங்களும்வாவிதோறுங் குறையரப்பெருகிமெத்த
வளங்கமாத்தூருவாவி மருகாலும்வெட்டிபோட
இளங்கமழ்திரண்டாப்போலே யேகுதேபட்சியெல்லாம் ௩௱௬

பட்சியைக்கண்டுசிங்கன் பரதவித்தன்பதாக
நிட்சியமாகவெங்கே நிலைக்குதுபட்சியென்று

உச்சியின்மேலேபார்த்து வுரிகியேறிற்சும்போது
தச்சியிலகுளங்களவாவித தானெலாமிருக்கக்கண்டு
இச்சையாய்க்குழுவன்கன்னி எடுத்தவனாககிட்டானே ௨௱௭

ஒருத்தனாலாகாதென்று உருபரிசின்னன்தன்னை
அறிவினாலழைத்துசிங்கன நணையுடன்மகிழ்ந்துபூரித்
துரிதனாலகன்னிசேர்த்துக் கையுடனெடுத்துநனைறய
கரிதினபட்சிசிக்கக கன்னியையொக்கிட்டானே ௨௱௮

பல்லவி - தரு.

திருத்தடையே - கன்னிகள்சேரத்
திருத்தடையே

திருத்தடையே சதாசிவன்தன்னிட
சிங்காரவாவிக ளெங்குமபரந்து
வருத்தமெஞ்ஞானப் பட்சிகளெல்லாம்
வளர்ந்தநதகூட்டக குளந்தனிலசேரத— திருத்த ௨௱௯

மூக்கட்டுக்கன்னியை முன்னேயெடுத்துக்கோ
மின்புள்ளான்கன்னியைப் பின்னேயெடுத்துக்கோ
ஒக்கிட்டகன்னிகள் வெவவேவேறாகூறாய
ஒருமித்தெடுத்துக் குறிவைததகன்னியை— திருத்த ௨௱௰

கருவியாம்பட்சியைக் கட்டுங்கன்னியெங்கே
கண்டவிடமெல்லாம் வொட்டுங்கன்னியெங்கே
குருவிபட்சிகளசிக்குங் கன்னிதன்னைகொண்டு
கூளக்கிடாகன்னி நீளமுடிநதுதான்— திருத்த ௨௱௰௧

உள்ளானுக்கங் அங்கு ஊன்னியேவைக்கின்ற
உற்பனகன்னிகள தப்பிதமில்லாமல
புள்ளானுக் குள்ளானுக் குளப்புறவனைக்
கன்னியைப் போக்கதாய் வையாமறசாககிறதையா— திருத்த ( )

விருத்தம்.

கன்னியைத்திருத்தும்போது கருவியாம்பட்சிசேரப
புண்ணியவானுமெங்கள் புகழசதாசிவன்தனாட்டில
பண்ணியநன்மையோகம பாரதனிலவிளங்கவாவி
தண்ணிகள்பெருக்காயமூலத தலைக்குளங்கண்டேனேயே

தரு

கண்டேனேயே - பறவையைக்
கண்டேனேயே

கண்டேனேயே சதாசிவமூர்த்திக்
கருத்துயூகாச வட்டமாமவாவியிற

மண்சேர்ந்தேடியே மண்வெட்டித்தாரா
மணித்தாராரொண்டும் மயங்கித் தியங்கி
முயங்கித்திரியக — கண்டேனே. ௩௰௪
கர்த்தனுமெங்கள் சதாசிவமூர்த்திக்
கருணைச்சிலம்பி னருணைத்தொழில்போல
அற்றமாம்பட்சிகள் சேரவேகதத்தி
யருமைப்பசிக்கி யொருமித்திரைதேடக் — கண் ௩௰௫
மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்போற்றும்
மூலச்சதாசிவன் பாலக்குளத்தினில
நாற்பத்துநாற்கோடி யுளளாளுங்கூடி
நடந்தும் பரந்து துடர்ந்துவரவர — கண்டேனே ௩௰௬
கொக்குடன்வக்காவுஞ் செங்கால் நாரையும்
முக்கூட்டுத்தயிலாளும் மாட்டுக்குருக்குடன்
அகருடன்வட்டத் தாராவும் புள்ளுடன்
ஆடிப்பரந்தோடி மூலத்திரைதேடி — கண்டேனே ௩௰௭

கொச்சகம்.

சூர்ச்சொருபங்கொண்டு சதாசிவனார்தன்னாட்டில்
பிச்சுருபபட்சி விதமவிதமாய்த்தான்கூடி
சுறசொருபங்கொண்டே தானுடியிரைதேடி
ஆச்சுருபமேலெழும்பிப் பரந்தாடினதைப்பாருமையே. ௩௰௮

பல்லவி - தரு.

பாருபாரையே பறவையைப்
பாருபாரையே

பாருபாரையே சதாசிவமூர்த்திக்கிப்
பச்சமதுள்ளக் கிச்சமாம்பரவையை
ஆறுபொறைறுனு மச்சப்படாம
லாடிப்பறவைகளோடித்திரியுது — பாருபாரையே ௩௰௯

பாருபாரையே பண்பரந்தனிலே
பணிரொண்டுமீரொட்டாயபபாயநதுப்பரவைகள்
சீருபாரொன்றுதணிந்து நேசர்
சிரகடிகொணடுபறைகடிகணடதே — பாருபாரையே.

சித்தர்கள்முத்தர்கள சிந்தையிலேதினம
வைத்தாமலென்றும் வாழுஞ்சதாசிவன்
உத்தமூலக்குள வாவியிலேதினம்
ஓடிப்பறவைகளாடித்திரியுது — பாருபாரையே. ௪௨

கலிப்பா.

பாருபாரையே பஞ்சாக்ஷரமிருந்த
சீருகாராத்தூர செழித்தகுளம்வாவியெல்லாம்

நேருகூராய்க்கலந்து நெருங்கியிடைபின்சுழியில்
நிருபாராதியேகால நின்றுவெளிமேயுதையே ௧௨௩

தரு.

மேயுதடையே பறவைகள்
மேயுதடையே.

மேயுதடையே சதாசிவமூர்த்தி
மெச்சுங்காலவட்டத்தூர்ச்சிதபட்சிகள்
தட்ச்சரூபமாகசாந்ததிரைாகண்டு
இச்சமதாகவேகீச்சுகீசசென்னவே—மேயுதடையே.

மண்டலமெச்சுஞ் சதாசிவமூர்த்தி
மணிச்குளந்தன்னிற் கிணிகிணியென்னவே
தொண்டர்குழாங்கள் படைவரைத்தாளடி
சுக்குலபட்சிகள் மிக்கமூலதனில—மேயுதடை ௧௨௪

சதாசிவமூர்த்தி விளங்கியமாவடி
நீளவட்டச்செயயினில மேல்வட்டஞ்செய்யுது
உதாசுகளபோற்றும் பட்சிரொண்டுபட்சிகள்
ளுச்சிதமாகவே யிச்சித்திரைதேடி—மேயுதடை ௧௨௫
கொங்கணருள்ளிட்ட நாதசதாசிவ
கொட்டருகாணியா மெட்டுமடைச்செய்யிற்
வங்கணமாகவே ஆனைக்காருள்ளாலும
வந்துவநதுயிரைச் சோர்ந்துசேர்நதுக்கொண்டு-மேயு ௧௨௬
தக்கத்திரிகிட தொநதோமெனவே
தாண்டுஞ்சதாசிவன் தரணிவட்டந்தனனில
கொக்குடன்மூரைகள் குப்புகும்பாய்ககூட்டிக்
குக்குக்கு கூவென்று கிககிக்கி கீயென்று—மேயுத ௧௨௭
அம்பரவீதியிலாடுஞ்சதாசிவ நெக்திநெடுங
கண்ணிலுத்தியதாகவே
இன்பமெழுமழு வாங்கியும்நீக்காக்கை
எக்களித்தேமெள்ளக் கெபகெபகியென்று—மேயுத ௧௨௮

கலிப்பா.

மேயுங்குளந்தேடி மெஞ்ஞானபட்சிகள்தான்
பாயும்பராபரத்திற பஞ்சாட்சரமதனைநது
ஆயுங்கலைவேதம் மையர்திருநன்னாட்டிற்
தோயுமதிவாவிதனைச் சூழ்நதுகன்னிகுத்துமையே ௧௨௯

தரு.

கன்னிகுத்தையே பறவைக்கிக்
கன்னிகுத்தையே

பன்றி யன்னந்தேடிக் காணுச்சதாசிவன்
பார்த்துமனமகிழ்ந தேசதமாம்வாவியில

என்னிக்குருக்கன்னந் தொண்ணூத்தருவரும்
மிசைந்தந்தபட்சியசைந்தொன்றும்போகாமல்—கன்னி ௫௫௰

மூவிளக்கன்னியை முன்னேயெடுத்துக்கோ
முச்சந்திவீதியி லச்சமில்லாமலே
காவிளக்கன்னியை மேலதாயேத்திக்கோ
கருவியாம்பட்சி வெருவாமலேசிக்க—கன்னிகுத் ௫௫௧

ஆணவகாமிய மாய்கையெனும்பட்சி
அங்கங்குமோடியே இங்கெங்குமீளாமல்
தானுவாங்கன்னியைக் கோறைகுளுணித்
தக்கநேர்முக்சன்னி பொக்கநிறைத்து—கன்னிகுத் ௫௫௨

ஒவ்வொருகன்னியை யுள்ளாணுச்சூணிக்கோ
உயர்ந்ததோர்கன்னியைப் புள்ளாணுக்கூணிக்கோ
அவ்வொருகன்னியை அங்கங்குஊணிக்கோ
ஆகப்பறவைக ளேகாமலமாண்டிட—கன்னிகுத் ௫௫௩

விருத்தம்.

கன்னிக்குத்தென்றுசிங்கன் கனமதாய்ச்சொல்லக்கேட்டு
இன்னைக்குத்தரவதாச்சு எண்பரிசின்னன்றனும்
கன்னியாம்பட்சிசிக்க நாசமாம்பட்சியோக
எண்ணிக்கையாகக்கன்னி எடுத்தவன்குத்தினானே. ௫௫௪

குத்தினபின்புசின்னன் குணமுடன்சின்னன்பின்னே
பத்திரமாகநின்று பார்த்தவன்மனதுபூரித்
துத்திரமாகநன்றாய்த் துலங்கமாய்மறவினிற்கக்
கத்தினபட்சிசேரக் கன்னியிலசிக்கிற்றையே. ௫௫௫

தரு.

கெம்பாரையே பொருபொரு
கெம்பாரையே.

கெம்பாரையே சதாசிவமூர்த்திக்
கிரியை யகாரப்புருமையாய்ச்செய்யிஃ
தெம்பாய்வந் தெனக்கொருபங்
கிங்கிக்கொருபங் குனக்கொருபங்கை ...ப—கெம்பா ௫௫௬

சப்தரிஷிகள் தினந்தினம்போற்றும்
சதாசிவன்வட்டத் தாபிதமில்லாமல்
உத்தப்பரவைகள் மென்மேலும்வந்து
உனக்கெனக்கென்று அணைத்துத்திரியுது—கெம் ௫௫௭

பத்தர்கள்சித்தர் பணியுஞ்சதாசிவன்
பண்பாயகார விரித்தியாம்வட்டத்
மெத்தப்பரவைகள் கும்புதும்பாக
விரைந்துவிரைந்து அருந்தியேமேயுரு—கெம்பா ௫௫௮

அத்தர்க்குருக்கண் ணறிந்துரிவட்டத்
தந்தமாஞ்செய்யினிற சொந்தமாகவே
பித்தர்க்கடுங்கோரைச் சத்துப்படாமலே
பேசாமலேநின்று கூசாமல்மேயுற—கெம்பா ௩௩௯

விருத்தம்.

மேயுறபக்ஷிதன்னை வெகுவிதமாகப்பார்த்துக்
காயுருசன்னிக்குள்ளே கருவுடனேதிச்சிங்கன்
சீயுறசிலைப்போற்றி சிந்தித்தேநிற்கும்போது
பாயுருபரிசத்துள்ளே பறவைகள்சிக்கித்ததையே ௩௪௰

தரு.

சிக்கினுமையே பறவைகள்
சிக்கினுமையே

சிக்கினுமையே சதாசிவமூர்த்தி
சிறைதமகிழ்ந்திட்ட தந்தமாஞ்செய்யினிற்
பக்கமடைக்கும் பாலத்துக்குமொன்றாய்
பரந்துதொன்னூத்தா றந்தரப்பட்சிகள்—சிக்கினு ௩௪௧

ஆதியோடந்த மாகஞ்சதாசிவன்
கண்புக்குகந்த யின்பமாம்வட்டத்திற்
சாதிகள்வெவ்வேரா கூறாய்ப்பிரிந்து
சண்டாளப்பட்சிகள் ளொன்றதிற்போகாமல்—சிக்கி ௩௪௨

சரிதைகிரிகையெனும் பட்சிரெண்டும்
சார்ந்தச்சிவயோகக் கன்னியிற்றப்பாமற்
இருதயமாகவே மாளுதுபாரின்று
ளக்களித்தேமெள்ள முக்குளிப்பானுடன்—சிக்கி ௩௪௨

அந்தந்திருத்திய அன்றினுந்தாறாவும்
அன்னமுமபுள்ளு மருவுநீர்க்கார்கையுஞ்
சேர்ந்தக்கருகுஞ் சப்பாணையுஞ்
சுத்துப்பரந்தந்த சத்திக்கன்னிக்குள்ளே—சிக்கினு ௩௪௩

கலிப்பா.

அந்தம்புகழ்பெரிய ஆத்தூர்வளர்நாட்டில்
விந்தமணிப்பொய்கைதன்னிற் மேயுங்குலபட்சிகள்தான்
தொந்தமணிக்குறவன் தொட்டகன்னிக்குள்ளேசிக்கிக்
இந்தமதிபார்த்துமனம் மேகயிழுக்குறையே ௩௪௪

தரு,

இழுக்குறையே பட்டுக்கொண்
டிழுக்குறையே

இழுக்குறையே சதாசிவன்தன்னிட
இங்கிதவாவியிற் பொங்கமதாகவே

அழுக்கொன்றுமில்லாமற் பட்சிகள்சேர
வகப்பட்டுக்கொண்டு யுகப்பட்டோமென்று—இழுக்கு ௩௪௫

யாலத்தில்சில்லாமற் பாய்ந்துதான்போனானே
பட்சிகள்மிச்சமாய் மாண்டோமென்றாலித்து
ஒன்றுக்கொன்றுண்மைகள் னாரவாகப்பேசியே
அச்சப்படாமலே விச்சித்திரமாக—இழுக்கு ௩௪௬

ஆட்டுப்பசிக்கு யிரைதேடிமாமதி
யந்தமாம்வாவியி லாடித்திரியாமல்
ஓட்டுக்குறனானே டிக்கிமடக்கிய
வொட்டுக்குள்ளே யகப்பட்டுக்கொண்டோமென்று இ ௩௪௭

பெட்டினாசையினாலேயிரைதேடிப்
பிள்ளையுடவாசையாலே குளகதேடிக்
கோட்டேறிவந்ததினாலே யகப்பட்டுக்
கொண்டோமெனவே திண்டாட்டமாய்பட்சி—இழுக் ௩௪௮

விருத்தம்.

சிக்கியபட்சிசேர சிங்கனுஞ்சின்னான்தானும்
பொக்கிஷமாகவோடிய புளகமுதமெடுத்துநன்றாய்
யக்கிஷமுனிவர்க்கெல்லாம் பரநதவனெடுத்துமீள
தக்கியபட்சிசேரச் சமைக்கவென்றெடுத்தானையே ௩௪௯

யெடுத்ததோர்பட்சிதன்னை யிணையொக்கஅருகேபோட்டு
அடுத்ததோர்சின்னான்தன்னை யன்புடன்சிங்கன்பார்த்து
கடுத்ததோர்மொழிபேசாமல் காரியவசமதாக
விடுத்ததோர்சிங்கிதன்னை வேண்டியேவருந்தினானே ௩௫௰

தரு,

சிங்கியைக்காணேனே-பரிச்சின்னா
சிங்கியைக்காணேனே

என்சிங்கியைக்கூட்டிவாடா - பரிச்சின்னா
திரேகசித்திதருவேன் ௩௫௧

என்பாங்கியைக் கூட்டிவந்தால் - பரிச்சின்னா
பஞ்சாட்க்ஷரஞ்சொல்வேன் ௩௫௨

பார்த்துக்கூட்டிவந்தால் - பரிச்சின்னா
பால்பழம்நான்தருவேன் ௩௫௩

சேர்த்துக்கூட்டிவந்தால்- பரிச்சின்னா
செகச்சாலவித்தைசொல்வேன் ௩௫௪

கூட்டிக்கொண்டுவாடா - பரிச்சின்னா
கும்பிடுவேனுன்னைநான் ௩௫௫

காட்டிக்குறித்தாக்கால் - பரிச்சின்னு
காயசித்திசொல்லுவேன ௧௫௬

ஆசைசிங்கியடா - பரிச்சின்னு
அன்பாகக்கண்டாக்கால் ௧௫௭

பாசைப்பயித்திவைப்பேன் - பரிச்சின்னு
பட்சமுன்மேல்வைப்பேன் ௧௫௮

கூசாமற்கூட்டிவாடா - பரிச்சின்னு
கோகரணஞ்சொல்வேன் ௧௫௯

வாசமகோசரத்தை - பரிச்சின்னு
வாழ்வெனக்கூட்டிவாடா ௧௬௰

யோகப்பெண்ணைதடா - பரிச்சின்னு
ஓர்சுழிசேர்ந்தாக்கால ௧௬௧

ஆகப்பொன்தங்கமடா - பரிச்சின்னு
ஆயிரத்தெட்டவன் ௧௬௨

மெத்ததிசியமாச்சு - பரிச்சின்னு
மெண்மேலுஞ்சித்தாச்சு ௧௬௩

உற்றதோர்சிங்கிதன்னை - பரிச்சின்னு
உண்மையாய்க்கூட்டிவாடா ௧௬௪

கலிப்பா.

ஒன்றுபலவார்த்தை யிதமாயெடுத்துரைத்து
நின்றுபரிசின்னன்முன்னே நேரொத்துசொல்லியபின்
நன்றெனவேதேட நலமானஆத்தாரின்
யின்றுபரிசின்ன ஏகிறான்காணுமையே ௧௬௫

தரு.

சிங்கியைத்தேடினனே - பரிச்சின்ன
சிங்கியைத்தேடினனே

அங்கியைத்தேடி அணுவைப்பிடித்து
அநிபோடந்தம தாகியேநின்றதில
வங்கியைக்காட்டி சிங்கியைக்கூட்டி
வருகிறோமென்று தருகிறோம்வழியிற் - சிங்கியை ௧௬௬

சொரூபசிதசியாமாமணி பிறலோகஞ்
சத்தியேயண்ட முத்தியேபெற
அருவசித்திஆந்தானாடி
ஆடிப்பாடி தேடிவாடி—சிங்கியைத்தேடி ௧௬௭

சிதம்பரத்தினி லருந்தவஞ்செய்யுஞ்
சித்தர்கள்முத்தர்களத்தனைப்போற்றி
சிதம்பரத்தினில்கண்டு தொழுது
இணங்கிவணங்கி யிருந்திடுஞ்சின்னன்—சிங்கியைத் ௧௬௮

கண்டுமுனிவர்தொண்டுசெய்கின்ற
காரணமாந்திருபூரணந்தன்னிலே
நின்றுபதத்திற்கண்டுபிடித்து
நேரொத்துப்பாரொத்துநன்றாய்ச்— சிங்கியைத் ௱௬௯

விருத்தம்.

சிங்கியைக்கண்டுசின்னாள் சீக்கிரந்தேடிச்சென்று
தங்கியேயன்னையுன்னை நளசிங்கன் தேடினேன்காண்
பங்கியேயவாருமென்று பரிவுடன்சினேகங்கிட்டப்
பொங்கியமனங்கள்தேரப் புகழ்சொலவிருகூட்டிவர்தான் ௱௭௰

வந்ததோர்சிங்கிதன்னை மாமணிக்குறவன்பார்த்துக்
கந்தமாம்வனங்களதேடிக் கயிலைமாமலைகள்தேடி
விந்தமாத்துரைநாடி விரைந்துநானோடிவந்தேன
சந்தமாம்விடத்திலநின்றாய் யெனக்குறைசிங்கியாரே ௱௭௧

தரு

எங்கேயொளித்திருந்தாய் சிங்கியாரே-நான்
தேடுதிக்குந்தேடினேன்காண்-சிங்கியாரே
கயிலைகிரிகூடலபங்கில சிங்கியாரே-நான்
காதகிருந்துதேடினேன்காண்-சிங்கியாரே ௱௭௨

ஆணவகாமியத்தால் சிங்கியாரே-நான்
அலைந்ததுவைவினைப்போமோ-சிங்கியாரே
தாணுவமெனறப்பொரியால சிங்கியாரே-நான்
சயங்கினதுசாத்தப்போமோ-சிங்கியாரே ௱௭௩

என்னைமறந்திருந்தால் சிங்கியாரே பின்னை
யாரெப்படி நானதேடுவன்காண் சிங்கியாரே
உன்னைநினைந்திருந்தேன் சிங்கியாரே-எனம
குற்றதுணைநீயலலவோ சிங்கியாரே ௱௭௪

திருவாய்மொழிகள்கேட்டு சிங்கியாரே-நான்
சிந்தைநன்றாய்த்தேரவேணுஞ் சிங்கியாரே
குருவாயநினைந்திருந்தேன் சிங்கியாரே-திருக்
கூட்டியென்னையாட்டிவைத்தாய் சிங்கியாரே ௱௭௫

ஒவ்வாதுபிறைப்போலச் சிங்கியாரே-எனக
கொத்தாட்டங்காட்டுவதார் சிங்கியாரே
சவ்வாதுபூசிக்கொண்டு சிங்கியாரே-நீ
தாண்டவமாடினையோ சிங்கியாரே ௱௭௬

கண்டுபிடித்தேனுன்னைச் சிங்கியாரே-என்னைக்
கைவிடலாகாது சிங்கியாரே
இன்றுயிங்கேநிற்பதென்ன சிங்கியாரே-பரத்
தேகவேணுமபோகவாடிசிங்கியாரே ௱௭௭

கோகனத்தாள்பணிவேனே சிங்கியாரோ-குருக்
கூடுஞ்சிவயோகநாடி சிங்கியாரோ
பாதம்பிரியாமற் சிங்கியாரோ-சிவ
பாக்கியந்தைத்தூக்கிவாழ்வோஞ் சிங்கியாரோ ௱௭௫

என்றுலேயாகாது சிங்கியாரோ-காய
மிருககுருக்களநீதான் சிங்கியாரோ
பின்னாலேசேரவேணுஞ் சிங்கியாரோ-யிடை
பெற்றசுழிமெத்தநன்று சிங்கியாரோ ௱௭௬

சாக்கிறத்திலுன்னைபபோலே சிங்கியாரே-மீன்
தானெனனககாணுதுகாண் சிங்கியாரோ
சீக்கிரத்திலங்கேபோகச் சிங்கியாரோ-உத்த
சேதிசொல்லவேணுங்காணுஞ் சிங்கியாரோ ௱௮௰

சொர்ப்பனத்திலுன்னைபபோலே சிங்கியாரோ-நின்று
தோற்றினத்தைபபார்த்திருந்தேனெ சிங்கியாரோ
உற்பனச்சுழிதநியிலே சிங்கியாரோ-துரியத்
துன்னைப்போலேதோணுதுகாண் சிங்கியாரோ ௱௮௧

அம்பரத்தில்நிற்பர்களோ சிங்கியாரோ-துரியா
தீதத்திற்போகவாடி சிங்கியாரோ
வெம்பரத்தில்நிற்பர்களோ சிங்கியாரோ-உன்னை
வேண்டிக்கொண்டேன்றூண்டிக்காட்டு சிங்கியாரோ ௱௮௨

விருத்தம்.

இப்படிவருத்தமாக யிவளுடன்சிங்கன்தானும்
செப்படிவார்த்தைபேசி சிங்கியைவணங்கியன்பாய்
மெய்படனுன்றாயக்கூட்டி விளங்கவே நலங்கமெய்யிற்
சொர்ப்படிநகைகள்பார்த்து சொல்லுவானசிங்கன்தானே ௱௮௩

சொரூபநிலே,

வாக்குவாதத் - தரு.

உச்சியிலேகுருவட்டச் சுழியென்னசிங்கி-அது
உம்பர்க்குச்சொன்னகுறிவழிகண்டாய்-சிங்கா ௱௮௪

தற்சியிநெற்றிப்பிறைசுட்டிஏதடி சிங்கி-அந்த
தாண்டவர்வெற்றிக் கண்டோமென்றீய்ந்த சிங்கா ௱௮௫

பச்சிலேபோலேமேனி யிருப்பதேன் சிங்கி-அன்று
பார்சிவன்நஞ்சுண்ட பார்வையாலவந்தது சிங்கா ௱௮௬

கச்சுப்புருவத்திடை வழிபொட்டேது சிங்கி-முன்
சதுரயூாத்திசழல் ஞாபகங்கொண்டது சிங்கா ௱௮௭

மூகக்கிலேசங்குமணித் தொங்கலேதடி சிங்கி திரு
மூலகுருவீந்த மூக்குத்திமுத்தோடா சிங்கா ௩௮௮

நாக்குநகையிதழ் முத்துஞ்சிவப்பதேன் சிங்கி-அது
நாதாக்கள்மும்முறை நாடியேபார்த்தது சிங்கா ௩௮௯

பத்துநகைகண்டுஞ் சுத்திக்கிடப்பதேன் சிங்கி-அது
பலவுள்ளயோகிகள் பார்த்துப்புகழ்ந்தது சிங்கா ௩௯௰

மெத்தக்கரிய மணிப்பாச்சிபேதடி சிங்கி-அது
மென்மேலுஞ்சித்தர்கள் மெச்சியெனக்கீய்ந்தார் சிங்கா ௩௯௧

முற்கண்டமார்பிலே பொற்கண்டமாலேடேன் சிங்கி-அது
முத்தையர்பேரன் ரத்னநதரீந்தமும்மணித்தாவடஞ் சிங்கா

நற்கண்டத்துக்கு மணிச்சொர்வையேதடி சிங்கி-அது
நாதாந்தவாசமுனி நமக்கீய்ந்தது சிங்கா ௩௯௩

ஜெகம்புகழ்கையிற் பிரப்பங்கொம்பேதடி சிங்கி-அது
சிஷடையாஞ்சட்டைமுனி நமக்கீய்ந்தது சிங்கா ௩௯௪

வகம்புகழ்மாத்திரைக் கோலந்தண்டேதடி சிங்கி-அது
மாமாவலமாகும வருந்தியேகேளாதே சிங்கா ௩௯௫

காதிற்பின்னோலைகள் பொன்வொளிரோதடி சிங்கி-அது
காரணகொங்கணர்கா ணெனக்கீயந்தது சிங்கா ௩௯௬

சித்திடைதன்னிலே செஞ்சிலைகட்டேண்டி சிங்கி-அது
தேவர்கள்சூரி விடைப்பட்டியீந்தது சிங்கா ௩௯௭

காலணைசுத்தியே பாம்புகடிப்பதேன் சிங்கி-அது
காரணயோக மணிச்சிலம்பாமடா சிங்கா ௩௯௮

நீலச்சிலம்புபட்ட மணியின்மேலென்னடி சிங்கி
நிர்மலவானந்த ரீந்தியபாடகஞ் சிங்கா ௩௯௯

சோதிதிருவடி மிஞ்சியதேதடி சிங்கி-கணைஞ்
சொலலுயர்சதி சதாசிவரீந்தது சிங்கா ௪௱

பாதிக்குவிந்த பதத்திருசுருளேனை சிங்கி-மதி
பாறகண்பிலி பதஞ்சலியீந்தது சிங்கா ௪௱௧

கோலித்திருவடி குசதுகாலிட்டதேன் சிங்கி-அது
கோகுதிக்கரசனங் கோரக்கரீய்ந்தது சிங்கா ௪௱௨

பிலிகளன்றிடப் பின்வாங்கினிறபதேன் சிங்கி அது
பித்தர்சதாசிவன் னுற்றச்சுழியோகஞ் சிங்கா ௪௱௩

விண்ணிலேபாசிரமேலதாய்நிற்பதேன் சிங்கி அது
வேண்டியசித்துக்கமுதூறலாமடா சிங்கா ௪௱௪

எண்ணிலேநாலு மிணங்குட்ஷிதமென்ன சிங்கி அது
அருளேகாந்தமாக விருபபவர்களிந்திதஞ் சிங்கா ௪௱௫

ஒட்டடைதன்னிலே யிட்டுமுட்டையேன் சிங்கி அது
உம் மென்றயானை வெடிக்குமவிடமடா சிங்கா ௬௱௬

விட்டிடந்தன்னிலே தொட்டெழுத்தெங்கடி சிங்கி அது
வேதச்சிரோன்மணிக் கேவல்செய்காட்டுவாள் சிங்கா ௬௱௭

நற்புவனந்தன்னில் நானென்றுநிற்பதார் சிங்கிஅது
நான்முகனசத்தி சரஸ்வதியாமடா சிங்கா ௬௱௮

பொற்புவனம்மேற் மலையிலேநிற்பதார் சிங்கி அது
போற்றுமால்செலவி புனப்பளிங்காமடா சிங்கா ௬௱௯

பாலமாத்திர யகாரமிருக்குதே சிங்கி—அதை
பார்க்குஞ்சதாசிவன பாலமணியாமடா சிங்கா ௬௱௰

கூலநிறையுறையுத்தியாகவிளாடி சிங்கி—அதைக்
கூறுமெனவாயுககூடுத்தாயில்லேடா சிங்கா ௬௱௰௧

பாரதத்திடத்திலநிரயப்பொய்பவோ சிங்கி—என்றுற
பறைந்துமுடியாது பார்த்துத்தேரடா சிங்கா ௬௱௰௨

பத்தச்சதாசிவன் தன்னடிபோற்றிய சிங்கி—அங்
கிணங்கியிருக்க யிங்கிதமோட்சங்காண் சிங்கா ௬௱௰௩

மோட்சமெனக்காகக் கூட்சமுறையடி சிங்கி—கு
லுலசத்தில்நித்தம் முயன்றுநிபாரடா சிங்கா ௬௱௰௪

மூப்பு முப்பனைறுகால நீச்சுநிலைபெங்கே சிங்கி—குருவா
முத்துக்குருநடத்திடு மருந்தியாமடா சிங்கா ௬௱௰௫

பேச்சுமயிராரு பிரவாதிடமெங்கே சிங்கி—அருளா
பெற்றசதாசிவனா லுற்றவிடமடா சிங்கா ௬௱௰௬

ஆச்சுபோச்சுசீவ னென்னபதேதடி சிங்கி—வுயி
ரனறன்றுபோவ தறியாதமார்க்கங்காண் சிங்கா ௬௱௰௭

துங்கியபோதறி வெங்கேயொடுங்குங்காண் சிங்கி—அது
சுத்ததைதன்னிப் சிதநிலையாமடா சிங்கா ௬௱௰௮

தூங்கிவிழித்தாற் சுடரொளிகாணபதேன் சிங்கி—அந்த
சூட்சஞ்சதாசிவன சொல்லுவார்கேளடா சிங்கா ௬௱௰௯

ஓங்கியசற்குரு வெங்கேயிருப்பார்காண் சிங்கி—அது
உற்பனமாச்சுது வோரெழுத்தாமடா சிங்கா ௬௱௨௰

ஏங்கியநாதக் குறிவழியெங்கேடி சிங்கி—அருள்
ரேசகபூரககும்பகமோரடா சிங்கா ௬௨௧

ஐயர்பதம்போற்ற மெய்யதுவாமடி சிங்கி—அது
அட்சேஷயம்நிட்சேஷயம் பட்சமுன்முச்சம் சிங்கா ௬௨௨

துய்யக்கலைக்கியானச் சைகையறிவாரோ சிங்கி—ஐயர் முனோ
சதாசிவன்சொல்ல ரத்முனந்தர்கேட்டுச் செயதொழிலாகுமது

விருத்தம்

எட்டெட்டுகதள்ளாயுள்ள யியல்பெலாங்கேட்கநீயும்
மட்டிட்டுச்சொன்னயாநீரய் மனமதுதெளிந்துகொண்டேன்
கட்டெட்டுத்திசைகளதேடிக கண்டுநான்பிடிகதேனுன்னை
ஒட்டெட்டுயெழுத்துள்ளாடி ஒழிந்திடவாவாசிங்கி. ௪௨௩

விருத்தம்.

ஒழிந்திடவாவாவென்று உரைத்ததோர்சிங்காகேளு
தெளிந்திடுங்கன்னிகுத்திச் சிக்கியபட்சிசேர
அழிந்திடமெங்கேசொலலு அவரவர்நதெதன்ன
மொழிந்திடுமென்றுசொலலி முயன்றவள்கேட்டாளேயே. ௪௨௪

திரு.

ஒக்குமாங்கன்னியிற் கொக்கதுசிக்கிச்சு பாங்கி—அது
உற்றசதாசிவருக் கொன்றுலீய்ந்தேன்காண் சிங்கி ௪௨௫

எக்கும்பொருளது பாற்கலாச்சுதடி அங்கி—அவன்
தந்தனனகு தலைப்பாவுங்குண்டலி சிங்கி ௪௨௬

தக்குங்கன்னியிற் நிற்குங்குறிசிக்கிச்சு கெங்கி—யென்னை
தாஞாடுகொண்ட தலைவனுக்கீய்ந்தென்காண் சிங்கி ௪௨௭

திக்குந்திசைபத்துச் கன்னிபைக்குத்தினேன் வங்கி—பதிற்
செகாலநாளை யுள்ளானுமேசிக்கிச்சு சிங்கி ௪௨௮

முக்குற்றசற்குரு மூலநுக்கீய்ந்தனன் பொங்கி-யுண்டு
முச்சந்திதன்னில முடிககிகிடந்தேன்காண் சிங்கி ௪௨௯

பக்குவக்கன்னியை பொக்கிரைந்தென்காண் தங்கி-யதில்
பட்டுதுகூழக்கிடாவாற் றராவுஞ் சிங்கி ௪௩௰

நிற்கும்பதஞ்சலியற்கு முன்னீய்ந்தேன்காணேங்கி உண்டு
நேரானேதந்தான் நெருபபாருந்தாண்டினேன சிங்கி ௪௩௧

பக்கலைக்கண்ணியிற் வக்காவுஞ்சிக்கிச்சு சிஙகி-அதை
பராசருககீந்தேன் தாரதலந்தந்தான்காண் சிங்கி ௪௩௨

அக்கோணைக்குள்ளே அகாரமாங்கன்னியைவைத்தே னதில்
லாடிப்பறவைகள் ளோடிததிரண்டது மெய்த்தே ௪௩௩

தக்கோணைவென்ற சதாசிவனுக்குநீய்ந்தேன்-அவர்
தந்தசிவயோகக் கன்னியைக்கொண்டுபிழைக்குறேன் ௪௩௪

நவ்விட்டுக்கன்னியை ஒவ்விட்டுஅங்கே பதித்தேன்-அதில்
நான்முகபட்சியு மேலமுகமாய்க்கொண்டுதித்தேன் ௪௩௫

ஒவ்விட்டுக்கொண்டு எடுத்துநமக்கென்றேதுதித்தே-நிதை
உச்சிதமாய்சமைத்தா லுண்டுமேலாஞ்சுபதிததேன் ௪௩௬

பாதாதிகேச முதலாயுடைமையைப் பூட்டுவேன்-பரி
பாலுகத்தாலத்தின் மேலுகததேயமு தூட்டுவேன் ௪௩௭

பேதாதிபேதமா யெண்ணுமல்லெண்ணிக்கொள்-சூட்சம்
அண்டபேரண்டந் தந்தசதாசிவனீகுவன்மோக்ஷம் ௪௩௮

இங்கப்படியேயானு யகலாமலேலவாழ்ந்து-சுழி
ஏகப்பரிபூர ணதத்திருப்போங்காண் போந்து ௪௩௯

முந்தப்படியெனு மாத்தூரைவாழ்த்துரோன்கேளு-என்றும்
மோக்ஷவழியிது தீட்சைவிதியிதுவாமே ௪௪௦

கலிப்பா.

அன்புவுகந்துவள ரானந்தமாங் குறத்தி
இன்பமுகந்து யிருதயத்திற் - கால்வாசி
முன்புமாததூரில முதுமொழியாய்ப்பாடியவள்
தெம்புபெறவொன்றாய்த் தேசமதைவாழ்த்தினனே ௪௪௧

குருமுனிகோரக்கர்மச்சர் கொங்கணருங்காலாங்கி
யுருமுனியாங்கமலபோக ருத்தகயிலாசமுனி
திருமுனியானந்திகன்னி சித்தருமாம்பிரமமுனி
வருமுனியாம்வாசமுனி வாழியென்றும்வாழியதே ௪௪௨

ஆயிரத்திடைக்காடர் பிடியானைமுனிகாக்கைரிஷி
பாயிரொட்டாங்குசித்தர் பாலகருமங்கமுனி
வேயுரைத்தவேடகத்தி லெண்ணவொண்ணாமுனிரிஷியும்
வாயுரைத்தாராதரும் வால்மீகரும்வாழியதே ௪௪௩

போதகஞான சூட்சக்குறம்.

குஞ்சரப்பொன்னடி வணங்கிமணிநீரிட்டு
குரிசிலருள்திலர்தயிட்டுக் குறிக்கெட்டாத
தஞ்சமெனுங்கச்சைகட்டி யரிவாங்கன்னித்
தனையெடுத்துச்சரம் பாச்சிப்பூட்டிக்கட்டி
நெஞ்சமெனுமிடையிங்கலை யிரண்டுந்தாக்கி
நினைவெனுவவ்விழியாலே நினைவைப்பார்த்துப்
பஞ்சபட்சிசிரகணிந்து திருச்செந்தூரில
பரண்டுமெய்க்குறவன்வந்து தோன்றினானே ௪௪௪

தரு.

அரியரோமசிவாயமதென்றுஞ்
சந்தாதியந்த மறைதியிலுண்ணூந்
தெரியுமோ தெரியாமற்றெரியுஞ்
செந்தூர்க்காட்டுக் குறவனானே ௪௪௫

உகாரமான நகாரமகாரம்
மோசைஞறி சிகாரவகார
யகாரமான யிதைந்துமொன்ருக
யஞறிஞட்டுக்குறவனுமஞனே சசசு

ஞானரூபந் தொணியிலேபாயும்
நாதரூபம் வெளியிலேதோயும்
மோனரூப மழிவற்றசெந்தூர்
மூலநாட்டுக் குறவனுநானே சசஎ

பஞ்சகற்ம புலாதியைக்கட்டி
பசுபதிபாச மூன்றையுந்தட்டி
அஞ்சு காலஞ்சுக் கப்பாலேநின்ற
யஞறிஞட்டுக் குறவனுஞனே சசஅ

மொழிமுனைக்கு ளடங்காதசூட்சம்
மூப்பாழுமற்ற மானந்தமோட்சஞ்
சுழிமுனைகுள்நின் றுடுஞ்செந்தூராண்
சுருதிநாட்டுக் குறவனுஞனே சசகூ

மற்றுமனமாலை பதிரோதாயி
மகமாஇலாவுண்மைதன்னே
யெறறசுகமானசுகாதிவதீத
சுருதிகாட்டுகரூறவனுநானே சரு௰

சத்தவட்டமதாக்குள்ளின்ருடி
தானவனெனுமானந்தம்பாடி
சுததவெட்டவெளிக்குளிருந்த
சுருதிநாட்டுக்குறவனுநானே சருக

விருத்தம்

ஓம்சிவாவென்றுசுத்தவொளியிலே வெளியாய்நின்று
வாசிவாயென்றுமோன மலையினிலிருந்தபட்க்ஷி
பேசிவாவன்றருபப்பிறணவக்குளத்தைநாடி
நீசிவாவென்றஞான நிலையினிலவருகுதையே சருஉ

தரு

வருகுதையேசீவபட்க்ஷி
வருகுதையே
சுருதியிற்குருவக்கிறனென் டிசக்கிற
வாளப்புள்ளரிபிறணவச்குளத்திலிரங்கி
அங்கென்றவித்திலே
இங்கென்றபத்திலே வருகுதையே சருங

மூக்கோணச்சிம்புளண்டரெண்டப்பட்க்ஷி
மூலக்குளத்துக்குமேலக்குளத்துக்குஞ்
சட்கோணம்விட்டுவிற்கோணம்விட்டு
சத்தநிற்தம்விட்டுசுத்தநிற்தம்விட்டு வருகுதை சருச

எட்டெட்டாறுபத்துநாலுகாணத்
திரைக்குறைக்குமடங்காமல
வட்டயானைகத்திட்டுக் குள்ளேமேய
வட்டிப்பார்க்கிஷ்டைக்குள்ளேயுழிதோ வருதானைதயே சஙு

மூனாவர்பின்னாடுவென்றாதலத்திலே
மூலமுதலெனநின்றசிவபட்சி
உன்னுமறிவிலேயுணர்வுமவுன்னியே
யும்மென்றிரையம்மெனவுகூடியே வருதனைதயே சஙசா

சலித்துறை

சுருதிமுடிந்த பரவெளிதன்னிற் கருவதுகொண்
டிருதிமுடிந்த பீடந்தனிலேயிருப்பானைட்சி
யநந்தமுடிந்த பதிதனிலேயேயப் பதனம்மென்று
சுருந்துமுடிந்த தலந்தனிலேகெம்பானை யெனறினிச் சொல்லுவனே.

தரு

கெம்பானரையே பொருபொரு
கெம்பானையே.

அம்பரச்செங்காலி கீழ்ப்பரட்டக்குமேல்
பரப்புபகம்சம்பாதிகூட்டத்தில்
வட்டத்திலேநடுதானத்திலமேயுது
கானதநில்மேயுது அக்கானத்திற்பாயாமற்—கெம்பா சஙஅ

முப்பாழுக்கப்பால முடிந்ததலத்திலே
மூலத்திலேலயக் காலத்திலேமேய
அப்பாலுக்கப்பால பின்னப்பாலேபோகாம
லாதியுமந்தமு மாகயிருந்தனன்—கெம்பானையே சஙசு

வாசகம்வாசித்தாற்போல் பட்சிவநதது
வாசிவா வாசிவெனறே யிரைகொத்தி,
ரேசகபூரக கும்பகந்தன்னிலே
நித்தமுமேயுது சத்தியஞ்சொன்னேனே—கெம்பா சகூகூ

ஆறுறுமாருபத் தாருக்குள்ளே
அநதஜீவபட்சி யிந்தஜீவபட்சி
பேருகப்பேராய் பிடிததுக்கொள்ளமட்டும்
பேசாமற்பேசியே பேரினபத்திலே—கெம்பானை சகூகூ

கட்டளைக்கலிப்பா.

சத்தவட்டத்தில்நின்ற சதாசிவத்தாண்டவ மென்றறி, ஒத்தவ
ட்டத்தொளியாயொளிக்குளேவொளித்துநின்றவுபாயமதை,. சித்த
ர்வட்டத்திலத்தோர்தவட்டமாயச் சிரநதவட்டத்தருள் மோனமாய
நின்று, சுத்தவட்டத்தில் மேயுரபட்சியைததுடர்ந்து சுத்திப்பிடிப்ப
துஞ்சுருக்குமமே சகூஉ

திரு.

சுத்திவாடையே கலையதை
சுத்திவாடையே

சுத்திவாடையே சீதாதிசித்தெல்லாம்
தாரத்திலேபோட் டோரத்திலேய்ந்து
அத்துவித்தை மோக்ஷ பெருக்கியவை
அங்கமோ டங்கமோ யங்கமாக்கமனே—சுத்திவா ச௧

பையக்கமாறு பாலகமாறு
பத்தாம்பணி பொன்னம்பதிருமே
மெய்யக்கால குளத்தில் ரங்கிய
ஆனந்தக்கூத்தாண்டு நாளைபோல—சுத்தி ச௨

ஆணவகாமிய மாயைகையனும்பாக்கு
சுபாவிருக்குது அருந்தவியபரிக
காணும் மகத்து காணுயற்மெயனாது
கண்மணிக்குள்ளேவரும் புண்ணியமானதுநீ—சுத்தி ச௩

வஞ்சமலாதி பிரபஞ்சத்திலேபேயும்
வசங்கடைபாமலே சக்கடைமைசையும்
பஞ்சபலாதி டறவைகளையோக
பத்திமேகத்தை சுத்திமேநீ—சுத்தியடா ச௪

கலித்துறை.

அந்தரத்திலபரந்தோடியும்மைய ந்திரையாராய்ந்தைதெபண
மந்திரத்தாலழைத்தந்த கட்டிபிர மைய மையடத்திலே
சிந்தரத்தால துலாதடிட டே ரா நை மைம மபுந்த
தந்திரத்தாலபக்ஷி போகாமலதானினனும் சாதித்தனே ச௫

திரு.

போகாமலேபே சிவபக்ஷி
போகாமலேப

போகாமலேயே எனனுகத்திலலோகம
பொருந்தியசிவபக்ஷி விளையாருந்தியபக்ஷி
உச்சிமேபறந்த வட்டமிட்டேகாயமேபோகாமல
விளைபகுள்மவிட்டு துளைபகுள்ளத்துகதா—போகாம ச௬

மோக்ஷாதிமோக்ஷ மாயமோக்ஷ மெனுஞ்சிவ
மோனத்திலேநடு தானந்திலேயந்து
சூட்சாதிசூட்சமாய நிறைசிவபட்சி
தூரத்திலேகாமற சாரத்திலேபோடி—போகாம ச௭

பாலருபம்போல யிருக்கின்றபட்சியை
பார்த்துக்கோநன்றுபய பழுந்துக்கொழுத்துத

தோல்ரூபம்விட்டுத தொனிரூபம்விட்டொரு
சொட்டுபபோட்டுவிதைவிட்டுப்போட்டேபோடி-பே ௪௭௰

ஓமென்றுவுன்று முன்றுமானுன்று
மொழிக்குள்ளேவெட்டவெளி நதன்மக்கது
அம்மென்றிருக்கின்ற பட்சியைப்பாருன்
னறிவுக்கரிதென்ற வட்டததைவிட்டப்பால்—போகாம ௪௭௧

கலித்துறை

ஐயிலிருந்தக்கு மலப்பாண்டப் பதக்கமென்னும்
பொய்யிலிருந்து புகழ்ந்துகொண்டாடிய பொருளவிளைந்த
செய்யிலிருந்து யினைதனைப் பொங்கச் செலித்தியெந்தன்
மெய்யிலிருந்து விளையாடிபட்சி மேயுதையே ௪௭௨

கு ரு

மேயுணுமையே சீவபட்சி
யேயுணுமையே

மேயுணுமையே தோயாமறறேயும
விரமத்திலேயுங் கிரமத்துலேவந்து
பாயாமறபாயந்துக கண்ணிகளுள்ளேவரும்
பாதத்துக்கோபட்சியுங் கூத்தாடிக்கூத்தாடி—மேயிணு ௪௭௩

சொலலுஞ்சுருதிக்கு மெட்டாமலநிறை
தூராதுதூர வதுதூரமாகிய
அலலுமபகலு மறநததலததிலே
ஆதியுமநதமு மாகியிருநதனன்—மேயிணு ௪௭௪

ஊருங்கருணை யுளமாங்கருத்தக்குள
ளுருதியிருந்துமைப பறறியிருந்துகொண
டாறுதலமுங் கடந்துகிடந்து
வத்ததமிலசுகா தீததநிலேயன்னம்—மேயிணு ௪௭௫

சுத்தாதிபூத மனைதந்துங்கடந்துத்
தலமுங்கடந்துங் கிடந்துமப்புரஞ்
சித்தாதிசித்தன் பத்தாயிருந்தநில்
சிரந்துபயரந்துப் பேரொணபெறேன்—மேயிணுமை ௪௭௬

விருத்தம்.

கருங்கில்லமுங்கில்தன்னைக் கன்னிக்காலாக்கிவாயு
வெருக்கலைநாளைக்கன்னிக்கிணங்கவேமுறிக்கிசசில்லு
வுருக்கலைநாலாஞ்சுத்தி யுளையற்றக்கன்னிக்கூட்டை
குருக்கிலோனைநோக்கசகுத்தவேன்பிதப்பேனே ௪௭௭

தரு

கன்னிகொண்டுவா-யருளே
கன்னிகொண்டுவா

கன்னிகொண்டுவாவென்றுமெழுத்துங்
கடந்தசீவபக்ஷிகைக்குள்கப்பட்ட
புண்ணியமானபயிரிலிருக்குது
போட்டேனேடிவாகிட்டயறிவென்ற-கன்னி சஎஅ

பம்பரம்போலவிருக்கின்றதுகதிரப்
பாவையையாட்டும்பரப்பிரம்மசூட்சமாய்
குண்டலிக்குள்ளேயிருக்குஞ்சீவபட்சி
அண்ணையிருக்குது.உண்ணுமேலுண்ணியே-கன்னி சஎகூ

அல்லும்பகலுமிறந்தயிடத்தினில்,
லதீதசூகாதீதமாகியபட்சிக்குச்
சொலலுஞ்சுருதிக்குமுடிவையுங்காட்டிய
சூட்சாதிசூட்சவதிசூட்சமாகியே-கன்னிகொ சஅ0

வானற்றுமண்ணற்றுஅப்பற்றுநல்லற்று
வாயததாள்மதமிதரெண்டற்றுஞானததில்
நின்றதலததிலலச்சீவபட்சியும
நானவனெனனும்பிடிக்கயறிவென்ற-கன்னிகொண்டு சஅக

விருத்தம்.

இரத்தினவுருவாய்நானெனன் றியங்குமிச்செனனந்தன்னிற்
சாதநினிவுருவாயின்பச் சாககநிலமையொத்துச
சிரசநினிவுருவாயததோன்றுந தெரிசனையருளினாலே
பரத்தினிவுருவாய்ஞானப பாதையைததேடிக்கொண்டேன். சஅஉ

தரு..

பிடித்துககொண்டேனே-சீவபக்ஷி
பிடித்துககொண்டேனே

பிடித்துக்கொண்டே னேடிக்குள்ளேடியாய்
பினனுமுன்னும்நடு வென்றுநதலத்திலே
நடிக்கும்பொற்பாதத்தைச் சிக்கெனச்சிக்கென
நாதமும்விநது மிரண்டுமொன்றானதில-பிடிததுக் சஅங

உச்சிக்குங்கீழே வுண்ணுவுக்குமேலேவந
துண்ணுமலுன்னி யிருக்கின்றஆனந்தப்
பட்சிக்கறிவெனற கன்னியைவைத்துப்
பொற்பாதக்தைப்பாதத்தைபாதக்தைச்சிக்கென-பிடித்து சஅச

ஆதிகணுதியாய்த்தோன்றும்பரபிரம்மம்
மம்பரப்பட்சுழியைப்பம்பரவட்டத்துள்
வீதிர்குளவீதியாய்நின்றநடுவனை
வெட்டவெளியிலேவெட்டவெளியிலே-பிடித்துக் ௪௭௭

உண்ணப்படாததை செய்யப்படாததை
பூணப்படாததை காணப்படாததை
பின்னப்படாததைப் பேசப்படாததை
பேசாமற்பேசியபேரின்பவீட்டுக்குள்-பிடித்துக் ௪௭௮

விருத்தம்.

நிலையாகனாமவெள்ளக் கடலைநீக்கி
நெரிபாவர்குருவருளை நினைவாலுன்னி
சிலையாணநிராடி வழியேசென்று
சோதசகாசிவவொளிர்ளைச் சேர்வைசெய்து
நிலையாகவிருக்கின்ற சூட்சாகாலே
சுருக்கநோறறிவிக்குஞ் சூட்சங்கேளீர்
நயமலைசையாமற் காணககாணம
யருளிருநதசிரபததைை படையலாமே. ௪௭௯

வேறு.

நாறையாகளைநோக்கிததனித்திருக்கவுஞ்செய்வோரே
ஆமெனைபிரவிநோக்காமநோகங்களசெனனமாகும்
புவிபிவாயுவோடப்புகலநணிழுகநகைப்பார்த்து
மவமெனவெழுப்பிகொண்டாலவிண்ணிலவாய்வூடேதாவும் ௪௮௦

தாவியபொருளைக்கேளுந் தனிக்கவன்மனமேயல்லாப்
பாவியாமென்றுசொலவார பாங்கிலார்நரசம்பார்ப்பார்
காவலன்கடையுமில்லைக் கவிழ்த்தங்கதனுவையன்றி
தேவியைப்பார்ககவலலான் சிவாவனுவன்தானே. ௪௮௧

காணெனமூன்றும்பத்தி நடக்கியதொன்றுகாணும்
வாணிடையதனைப்பத்தி வளர்நததுமும்மலப்பாழ்
ஊனெனுமுடலைப்பத்தி வருக்குமவ்வாசிக்குள்ளாக்கு
தேனெனுமொழியைப்பத்தி பிறவிநோய்துடைக்கமாட்டார். ௪௮௨

மாட்டாராரோமதியாரோ மருவிநின்றுலநீயலவோ
ஊட்டாராரோஊராராரோ வுணர்விலநின்றவுரைநீயே
பாட்டாராரோயடியாராரோ படிததுநின்றபயன்வழியே
கூட்டார்ஞானஞ்சொல்வாரால் குருவின்பாதம்மறவாரே. ௪௮௩

மறவாநெஞ்சில்நீயன்றி மனமும்நினைவும்நீயென்பார்
பிறவாசொல்லும்பொருளென்றே பிரவிமகிமையுனக்கென்பார்

திறவாமனமுந்திறப்பிப்பாய் தேவதேவநீயென்பார்
கறவாப்பாலில்நெய்வருமோ கசடர்க்குரைக்குமெய்ஞ்ஞானம். ( )

ஞானங்கேட்கில்வாதமென்பார் நல்லதொழிலைச்சொல்லென்பார்
தானேமோசவகைகேட்பார் செகச்சாலத்துப்பொருளென்பார்
தேனேவுயிராந்தானென்பார் திருடர்மனதுவெவ்வேறு
ஆனால்சோதிபனிரெண்டு ஆண்டுவரைக்கும்வாமனமே. ௪௯௩

மனமேதென்கிலலொன்றென்பார் வாக்கில்காணரெண்டாகும்
குணமேதென்கில்லொன்றென்பார் குற்றம்பார்க்கிலிடமுண்டாம்
தினமேசுத்திக்கவுடெண்ணி திரிவார்வண்டிச்சீஷருடன்
அனமேசத்தும்பேசாதே அறிந்தாலங்கேகாட்டாதே ௪௯௪

காட்டிமெள்ளத்தலைசொரிந்து கண்டவிடத்தில்கும்பிட்டு
கூட்டிக்குழைச்சுப்பேச்சிட்டு குருவார்நூலாரெனபார்கள்
பாட்டின்பயனேபொருளென்பார் பசாசரிடத்திலுறவாகா
நீட்டிககபூந்திநீர்விட்டு தினமுங்கவிழலலாரால
மூட்டிததிரக்கும்பிரண்ட மூலமவர்க்குவெளியாமே ௪௯௫

வெளியாம்ஞானம்வெளியாகும் மேவுமவுனம்வெளியாகும்
அளியாக்காயமளியாது அனேகங்காலந்தவனுசெய்யும்
பொழியாஅமுர்தம்பொழிந்துவிடும் பூரிதம்சார்ந்தாருக்கும்
வழியேயவாதசீஷருட வற்மம்வுனக்குவுரைப்பேனே. ௪௯௬

சரஸ்வதிதுதி.

வாதயிடும்புலவர்சூழாம்வந்தெனையேமேவிடற்கு
வேதமொருநான்குவீறிடுமெண்ணெண்கலையும்
ஓதவினையெப்பொருளுமுணமையுடனின்றவளே
போதவெனக்கோதிடுவாய்போதிலயன்வாக்கினளே. ௪௯௭

மட்டுவிருத்தம்.

சென்மசாகரச்சேற்றிலழிந்தினால
தன்மனந்தனைததானறியாமலு
மூடமனதுனக்கேன்மறந்தாயோதான்
பெண்மயாநதனிலபேதைகளாவதே. ௪௯௮

சத்தியமகத்தீசரருளினால்
வித்தையித்தொழில்வேருகூரிலைகாண்
சுத்தமாமதிதுய்யவெண்ணுப்பினால்
சித்தருனோர்சீவன்முத்தராண்மையே. ௪௯௯

வெண்பா.

வாதமெனுபேதம்வருமரிதுயாவதெனும்
ரதவழியோடிவிடுங் காணகிலார்-வாதமது

மாய்கைமயலதாண்டிமை யலைதையறுத்து
காயகர்ப்பமுண்டிடுவேலர்க்காமே ௫௱

பிரணவவீடுவரிதல்-கலித்துறை.

கொழுநிடுமுப்பாழுதுகடந்தாண்டிதுரியமதில்
யழுதுவருமலரைழிகொணடுநிபழககமதாய்
பொழுது மறவிபெருளிபிரணவவீடுபுகழ்விசயம்
மெழுதுமீரெட்டுகலைதாண்டிவன்னியைவிட்டிடுமே. ௫௱௧

பெண்ணாசைவிட்டுப்பொருளாசைநீக்கிபேரின்பத்தில்
மண்ணாசைவிட்டுமதிநலம்விட்டுவருமவிகளவிட
நின்றுநாசகொண்டுயோகதநிருபபவர்கசேதுகுரை
கண்றுநூரூட்சசுழிமுனைக்காணக்கற்பசித்தே ௫௱௨

பெண்ணாலழியும்பிறனாலழியும்பொருளாழியும்
வண்ணான்பிறவியுவதாணழியும்வளர்பிறைபோல்
சொன்னரகதநியர்குட்சசூடாமணிசுரூபபதில
விண்ணாட்டப்பாருமசோதிப்பிரகாசயினபமசே ௫௱௩

வெண்பா.

இன்பமதுதாண்டி மெய்விளங்குங்கூடத்தில்
யின்பமெனுமவாசிகொண்டு ஆறுயந்து-யினையமது
மூலத்திருநானுணர்ந்தாலமுப்பாழுநூசுட்டுவிட
காலநிலலைசறகுருவாலகாண் ௫௱௪

விருத்தம்

வாழுவென்றுலகோரை வாழ்த்துதல்தனைனக்கேட்டு
நாவென்குறத்திதனை நிஷ்டையாருசித்தர் மெச்சி
காளைவெனமோகம்போலக்கனவெ மதிகளியச்
சூழவேகுறவனேடு சுகமதாணந்தமுறறே ௫௱௫

வேறு-பூபாளம்

வேதாந்தவஞ்சியை விரும்பினோரென்றும்
வேறறிவில்மன மிகவாழிமெய்யே
போதாந்தமாஞ்சிவமாக் கையேகேட்கும்
புண்ணியர்கள்வாழிசிவ பூசைமெய்யே. ௫௱௬

நீதாந்தமாகவிதைக்கற்றோரவர்சிந்தை
நீடூழிவாழியவர்நேமநெறியுற்றோர்
மாதாந்தம்பூவின்மனமுற்றோர்கள்சித்தி
வருஷத்தில்வாழியேநாளருள்பெற்றோர் ௫௱௭

ஒளிவெளியாமங்கிநீர்வாழிபூமி
யோங்காரவேதத்தின்மேற்பதம்வாழி

ஊளிர்கழிக்குங்குமற்றானினருள்வஞ்சி
யொருமோரருவரையோங்கநீழி

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

மூலக்குண்டலியினிருமோனபதமபோற்றி
மொழிந்தவனைஞர்ஞானகுறவஞ்சிதன்னை
காலவலலும்பகலுநதுதிததுநின்று
சகலமுந்தானகுருபரனைப்போற்றி
ஏலவிதைதகதொழுநுநனிகற்பஞ்செய்தோர்க்
கென்னமமைதரினமானகழிமுனையுங்காணும்
காலமறிநதிலலிருநதுஞானகூடசம்
கருதியறிநதோரைவினையகலுநதிடமாமே
மாலயனுமருத்திரனும்
மயேஸ்வரனும்வாழியதே
ஆலபநதிலமூன்றெழுத்
ததநறிவிலைவத்தார்வாழியதே

மங்களம்

ஆதிகயிலாசருக்கு-மஙகளம்-என்னை
ஆண்டபரமேஸ்வரிக்குமங்களம்
நணறுமகேஸ்வரருககு மங்களம்-சிவ
ஞானபொருளருத்திரர்க்கு-மங்களம்
எண்டறுமயேஸ்வரர்க்கு மஙகளம-என்னை
ஈன்றசதாசிவனுர்க்கு-மஙகளம்
சாறறுமுறைபார்த்தவர்க்கு-மங்களம்-சிவ
தவமுனிநாதருக்கு-மஙகளம
முததிபெறறசித்தருக்குமஙகளம்-திரு
மூலவர்ககமானவர்ககும-மஙகளம்
அத்திபதம்பெற்றவர்க்கு-மஙகளம் கலை
அறுபததுநாலுளோர்க்கு-மங்களம்
சித்தாதிசித்தருக்குமஙகளம-தேக
சித்திபெறறமுத்தருக்கு-மஙகளம
பகதாதிபததருககு-மஙகளம்-பால
வாசிகுருதேசிகர்க்கு-மங்களம்

மங்களம்.

முற்றிற்று.

விக்கினேஸ்வரர்.

சுப்பிரமணியா.